

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ КИЇВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАДИМА
ГЕТЬМАНА**

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародної економіки

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА	«МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ	05 Соціальні та поведінкові науки
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ	051 «Економіка»

Форма навчання: очна (денна)

очна (денна), заочна, дистанційна

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему «Інноваційні стратегії економічного розвитку “азіатських тигрів” (на прикладі Сінгапуру)»

здобувача Прокопчук Анастасії Володимирівни

Науковий керівник: доктор економічних наук Шлапак Алла Василівна

**Робота допущена до захисту перед екзаменаційною комісією з атестації
здобувачів вищої освіти (ЕК)**

Завідувач кафедри: д.е.н., професор Столярчук Я.М.

Київ 2023

План кваліфікаційної бакалаврської роботи

Розділ 1	Теоретико-економічні аспекти розвитку країн «азіатських тигрів» <i>(назва розділу)</i>
Розділ 2	Стратегії економічного розвитку країн «азіатських тигрів» <i>(назва розділу)</i>
Розділ 3	Оцінка ефективності інноваційних стратегій економічного розвитку Сінгапуру <i>(назва розділу)</i>

Об'єкт дослідження	еволюція економічного розвитку «азіатських тигрів».
Предмет дослідження	інвестиційні стратегії економічного розвитку «азіатських тигрів» на прикладі Сінгапуру.
Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи:	узагальнення та обґрунтування застосування інноваційних стратегій в період економічного зростання країн «азіатських тигрів».

Конкретні завдання, які здобувач повинен виконати для досягнення поставленої мети:

У розділі 1: узагальнити історію економічного розвитку країн Азії; розкрити особливості нових індустріальних країн та їх класифікацію; дослідити процес трансформації та модернізації економічного розвитку нових індустріальних країн «азіатських тигрів»;

У розділі 2: обґрунтувати стратегії розвитку економіки Сінгапуру; проаналізувати інноваційні підходи до розвитку економіки Сінгапуру;

У розділі 3: здійснити аналіз соціально-економічних показників Сінгапуру; оцінити ефективність впровадження інноваційних стратегій; окреслити шляхи подальшого розвитку економіки Сінгапуру на основі інновацій.

**Завдання підготував
науковий керівник**

(підпис)

« ____ » _____ 20 ____ р.

Завдання одержав здобувач

(підпис)

« ____ » _____ 20 ____ р.

Шлапак А.В.
(ініціали, прізвище)

Прокопчук А.В.
(ініціали, прізвище)

Реферат

Кваліфікаційна бакалаврська робота містить 56 сторінок, 9 таблиць, 5 рисунків, список використаних джерел з 31 найменування.

«Інноваційні стратегії економічного розвитку “азіатських тигрів” (на прикладі Сінгапуру)»

(назва кваліфікаційної бакалаврської роботи)

Об’єктом дослідження є еволюція економічного розвитку «азіатських тигрів».

Предметом дослідження є інвестиційні стратегії економічного розвитку «азіатських тигрів» на прикладі Сінгапуру.

Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи полягає в узагальненні та обґрунтуванні застосування інноваційних стратегій в період економічного зростання країн «азіатських тигрів».

Відповідно до поставленої мети були визначені такі *завдання*:

- узагальнити історію економічного розвитку країн Азії;
- розкрити особливості нових індустріальних країн та їх класифікацію;
- дослідити процес трансформації та модернізації економічного розвитку нових індустріальних країн «азіатських тигрів»;
- обґрунтувати стратегії розвитку економіки Сінгапуру;
- проаналізувати інноваційні підходи до розвитку економіки Сінгапуру;
- здійснити аналіз соціально-економічних показників Сінгапуру;
- оцінити ефективність впровадження інноваційних стратегій;
- окреслити шляхи подальшого розвитку економіки Сінгапуру на основі інновацій.

Практичне значення отриманих результатів. Робота дозволить вивчити і дослідити інноваційні стратегії, які використовуються в економічному розвитку "азіатських тигрів", зокрема Сінгапуру. Вона надасть вам глибоке розуміння того, які конкретні підходи, політики та ініціативи були успішними в цих країнах.

Робота на прикладі Сінгапуру дозволить детально дослідити конкретну країну та її економічну модель.

Дослідження інноваційних стратегій "азіатських тигрів" може мати велике практичне значення для розвитку економіки. Можна виявити успішні практики та рекомендації, які можна використовувати для стимулювання інновацій та підтримки економічного розвитку в інших країнах чи регіонах.

Рік виконання кваліфікаційної бакалаврської роботи 2023.

Рік захисту роботи 2023.

Ключові слова: азіатські тигри, економічний розвиток, інновації, стратегії, нові індустріальні країни, конкурентоспроможність

Відгук
на кваліфікаційну бакалаврську роботу
здобувача факультету Міжнародної економіки і менеджменту

освітньо-професійної програми «Міжнародна економіка»
Прокопчук Анастасії Володимирівни
(прізвище, ініціали)

на тему: «Інноваційні стратегії економічного розвитку “азіатських тигрів»
(на прикладі Сінгапуру)»

(назва теми)

1. Актуальність теми: досвід країн, яким вдалося здійснити ефективні та результативні економічні реформи, що дозволило конкурувати з найуспішнішими економіками розвинених країн, сьогодні набуває особливого значення для України. Досвід Сінгапуру має особливе значення для відновлення українських міст та перегляду ролі міста, як важливого економічного суб'єкта.
2. Позитивні риси кваліфікаційної бакалаврської роботи: у роботі класифіковано нові індустріальні країни; здійснено глибокий аналіз стратегічного планування; визначено особливості інноваційних підходів під час стратегічного планування.
3. Наявність самостійних розробок автора: у роботі визначено особливості економічних моделей країн, які розглядалися; здійснено спробу авторського прогнозу стратегічних напрямків розвитку Сінгапуру.
4. Цінність теоретичних висновків та практичних рекомендацій: представлені висновки та рекомендації можуть бути використані у практичній діяльності українських органів влади, як на місцевому так і державному рівні. Результати роботи є основою для продовження наукової діяльності здобувачки в даному напрямку.
5. Наявність недоліків: робота не містить суттєвих недоліків.
6. Загальна оцінка кваліфікаційної бакалаврської роботи та її допущення до захисту перед ЕК: рекомендувати кваліфікаційну бакалаврську роботу студентки Прокопчук Анастасії Володимирівни для захисту перед ДЕК з оцінкою 46 балів.

Науковий керівник: професор кафедри міжнародної економіки, доцент, доктор економічних наук

(підпис)

Шлапак А.В
(прізвище, ініціали)

“ ____ ” _____ 20 ____ р.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1	6
<i>Теоретико-економічні аспекти розвитку країн «азіатських тигрів»</i>	6
<i>Підрозділ 1.1. Історія економічного розвитку країн Азії</i>	6
<i>Підрозділ 1.2. Нові індустріальні країни: особливості становлення та класифікація</i>	13
<i>Підрозділ 1.3. Процес трансформації та модернізації економічного розвитку нових індустріальних країн – «азіатських тигрів»</i>	17
РОЗДІЛ 2	23
<i>Стратегії економічного розвитку країн «азіатських тигрів»</i>	23
<i>Підрозділ 1.1. Стратегії розвитку економіки Сінгапуру</i>	23
<i>Підрозділ 1.2. Інноваційні підходи до розвитку економіки Сінгапуру</i>	31
<i>Підрозділ 1.3. Порівняння стратегії економічного розвитку Сінгапуру з іншими країнами «азіатських тигрів»</i>	36
РОЗДІЛ 3	40
<i>Оцінка ефективності інноваційних стратегій економічного розвитку Сінгапуру</i>	40
<i>Підрозділ 1.1. Аналіз соціально-економічних показників Сінгапуру</i>	40
<i>Підрозділ 1.2. Оцінка ефективності впровадження інноваційних стратегій</i>	44
<i>Підрозділ 1.3. Шляхи подальшого розвитку економік Сінгапуру на основі інновацій</i>	47
ВИСНОВОК	56
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	59

ВСТУП

Актуальність теми. Трансформаційні економічні процеси, які розпочалися в 60-х роках ХХ століття в азіатських країнах докорінним чином змінили систему економічних відносин, створили принципово нові можливості для розвитку і реалізації економічного потенціалу, що стало поштовхом до появи нових індустріальних країн (НІК). Яскравим взірцем економічного прогресу стали такі країни як Гонконг, Південна Корея, Сінгапур і Тайвань («азіатські тигри»). Саме ці країни були першими, економіка яких будучи в занепаді, завдяки реформаційним змінам досягли якісного економічного зростання, ставши країнами з розвиненою економікою. Адже в цих країнах в умовах сьогодення визначальною ознакою є те, що якість економічного зростання досягається в тандемі з збалансованим розвитком людського і природного капіталів.

У цьому контексті процес становлення та розвитку економіки «азіатських тигрів» є на часі актуальним і для України. Науковий інтерес для нашої країни мають загальні та специфічні фактори, за допомогою яких країни стали постіндустріальними. Одними із головних факторів є впровадження інновацій та вплив глобалізаційних процесів. Вважаємо, що для розвитку економіки та конкурентоспроможності України на світових ринках інновації обіймають особливе місце.

Водночас зауважимо, що економіка України має схожі риси з країнами «азіатських тигрів». Тому вивчення стратегічних векторів реформування, стратегій розвитку дає можливість порівняння стратегій та робити висновки, адаптувавши досвід «азіатських тигрів», про можливі подальші дії в нашій країні.

Аналіз останніх джерел і публікацій показав, що, на жаль, вітчизняні науковці приділяють недостатньо уваги дослідженням зростання економіки «азіатських тигрів». Однак, при написанні дипломної роботи використовувалися праці як вітчизняних, так і зарубіжних авторів, серед них: Петько С, Шлапак А, Нонік В, Посохов І, Блінов А, Круглов В, Єрмаков О.

Мета дипломної роботи полягає в узагальненні та обґрунтуванні застосування інноваційних стратегій в період економічного зростання країн «азіатських тигрів».

Для досягнення мети в роботі поставлені такі **завдання**:

- узагальнити історію економічного розвитку країн Азії;
- розкрити особливості нових індустріальних країн та їх класифікацію;
- дослідити процес трансформації та модернізації економічного розвитку нових індустріальних країн «азіатських тигрів»;
- обґрунтувати стратегії розвитку економіки Сінгапуру;
- проаналізувати інноваційні підходи до розвитку економіки Сінгапуру;
- здійснити аналіз соціально-економічних показників Сінгапуру;
- оцінити ефективність впровадження інноваційних стратегій;
- окреслити шляхи подальшого розвитку економіки Сінгапуру на основі інновацій.

Об’єктом дослідження є еволюція економічного розвитку «азіатських тигрів».

Предметом дослідження є інвестиційні стратегії економічного розвитку «азіатських тигрів» на прикладі Сінгапуру.

Методологічну основу дипломної роботи становлять фундаментальні положення економічної теорії. При написанні першого розділу використовувалися методи від абстрактного до конкретного, узагальнення, історичний, порівняльний, метод причинно-наслідкових зв’язків.

При написанні другого розділу використовувалися методи, такі як аналітичний метод, порівняльний аналіз, статистичний аналіз, логічне мислення та інші.

При написанні третього розділу використовувалися методи: аналітичний, узагальнення, логічне мислення.

Теоретичну основу роботи склали дані державних статистичних служб Азії, статистичні матеріали Міністерства фінансів України, щорічний звіт міжнародної організації Світового банку (СБ), матеріали міжнародних компаній

Структура дипломної роботи. Загальний обсяг роботи становить 58 сторінок комп'ютерного тексту. Робота починається з вступу, в якому викладаються основні цілі та завдання дослідження. На наступних сторінках розглядаються три розділи, кожен з яких присвячений певному аспекту теми. У дипломній роботі також присутні 5 рисунків, які ілюструють деякі ключові аспекти дослідження, а також 9 таблиць, що містять числові дані та результати аналізу. В кінці роботи наведено список використаних джерел, в якому перераховані всі використані літературні джерела, наукові статті та інші документи. Всього список містить 31 найменування, які займають три сторінки тексту.

РОЗДІЛ 1.

Теоретико-економічні аспекти розвитку країн «азіатських тигрів»

Підрозділ 1.1. Історія економічного розвитку країн Азії

Сьогодні в період економічних трансформацій більшість країн світу прагнуть змінити економіку до викликів сучасності, адаптувавши її до потреб своєї країни. Прикладом для них слугують країни з розвиненими економіками, які на шляху становлення та розвитку своїх держав зміцнювали, розвивали, трансформували та шукали шляхи для досягнення економічних успіхів. Адже держава, дії якої спрямовані не лише на забезпечення фінансової стійкості, розвиток соціально-економічних, політичних відносин, а й дбає про покращання життя свого народу повинна мати успішну, розвинену економіку. Запровадження новітніх інвестиційних та інноваційних стратегій є запорукою майбутньої економіки, що створюють всі передумови для зміни системи економічних відносин і створення принципово нових можливостей для розвитку та реалізації економічного потенціалу країни.

Країнами, які є взірцем такого поєднання у XX-му столітті вважають країни Азії, так звану «четвірку азіатських тигрів», а саме Гонконг, Сінгапур, Південну Корею та Тайвань. Трансформаційні процеси в економіці цих країн розпочалися в 1960-х роках, що призвело до якісного економічного зростання. У контексті цього доцільно розглянути саме історичні, а також економічні аспекти, що передували трансформаційним змінам «азіатських тигрів».

У 1960-1970 роках в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні відбулися стрімкі трансформаційні зміни в економіці, які призвели до економічного піднесення цього регіону і змінили економічні та політичні відносини в Азії. Цей економічний розквіт був називаний "економічним дивом" в наукових колах, подібно до успіху Німеччини, який був описаний як "економічне диво" Отто Бісмарком.

Обличчям нової економіки Азії стали Гонконг, Сінгапур, Південна Корея і

Тайвань, які отримали назву «азіатські тигри». Адже вони за короткий проміжок часу змогли стати одними з провідних країн світу, що використовують нанотехнології, інноваційні стратегії та мають розвинену економіку.

Проте, повертаючись до історії та причин цих корінних змін зазначимо, що одними із впливових з одного боку є політична опіка США та інших держав Заходу, а з іншого – дешева робоча сила, а саме працелюбність і дисциплінованість корінного населення, що притаманні країнам Азії. У цьому контексті зауважимо на тому, що саме Південна Корея і Тайвань найбільш зазнали політичної опіки з боку США. Адже США розглядали ці країни як базові точки в боротьбі з комунізмом в Азії, тому й направляли американську допомогу, західних спеціалістів, які зналися не лише на реформуванні промисловості, запровадженні новітніх технологій, а й на консультуванні щодо вибору стратегічних напрямів проведення економічних і політичних реформ. У табл. 1.1 представлено стартові умови (можливості) країн «азіатських тигрів» до початку економічного реформування.

Таблиця 1.1

Стартові умови (можливості) країн «азіатських тигрів»

Країни	Сільське господарство	Промисловість	Дешева робоча сила	Інвестиції
Гонконг	Слабо розвинене	-	+	Залучення іноземного капіталу в 50-х роках ХХ ст.
Південна Корея	Розвинене	-	+	-
Сінгапур	Слабо розвинене	-	+	-
Тайвань	Слабо розвинене	-	+	-

Джерело: складено автором на основі [1]

Як видно з поданої таблиці всі країни мали не дуже сильні стартові можливості для подальшого економічного розвитку. Проте, кожна з них мала свої особливості. Так, Гонконг перша країна, яка залучила для свого розвитку іноземний капітал. Південна Корея виокремлювалася розвиненим сільським господарством, за рахунок якого держава вирішувала продовольчу проблему та планувала підняти свою економіку і вивести країну з розрухи. Сінгапур і Тайвань мали сільське

господарство, проте воно було дуже слабо розвиненим. Спільними рисами для всіх країн були дешева робоча сила і відсутність промисловості.

Початок економічного реформування в Південній Кореї розпочався в 1960 роки, саме в той час було запроваджено військову диктатуру генералом Пак Чон Хі. Цей підхід мав дві основні цілі: забезпечення жорсткого військового режиму для придушення будь-яких протестів населення та досягнення повної економічної свободи за допомогою американської допомоги. Цей план у результаті привів до позитивних результатів. Під керівництвом Пак Чон Хі були закладені основи швидкого економічного зростання Південної Кореї, включаючи впровадження планової економіки, а також прийняття японської моделі розвитку експортних галузей виробництва.

Розвиток економіки Південної Кореї можна узагальнити у кілька основних етапів, як показано в таблиці 1.2.

Талиця 1.2

Основні етапи економічного розвитку Південної Кореї

Етапи	Стратегічний напрям	Галузь	Теми приросту виробництва	Результат
I 1960-1970	Зкладено основи індустріального напрямку	Сталеварна (виробництво сталі), суднобудівництво, мікроелектроніка, хімічна, автомобільна	10 %	Розвиток промисловості
II 1987-1984	Інтенсивний розвиток економіки	Удосконалення розвитку галузей промисловості	8 %	Орієнтування економіки на експорт
III 1994	Зростання ВВП	Вихід промислової продукції на експорт		ВВП зріс з 100 дол до 8,5 тис. дол
IV 1995	Розахунок з борами	Розвиток інноваційних технологій		Країна сама стала кредитором

Джерело: узагальнено автором на основі [1]

Таким чином, Південна Корея за 30 років перетворилася з аграрної країни на індустріальну та інноваційну, що дало їй стати однією з країн «азіатських тигрів».

Звернімо увагу на той факт, що підхід, використаний країнами "азіатських тигрів", став великим джерелом натхнення для інших країн у регіоні. Протягом

1970-х років, країни, такі як Таїланд, Малайзія, Індонезія і Сінгапур, вражали світ своїм феноменальним економічним розвитком, відомим як "економічне диво". З плином часу до цієї видатної групи країн приєдналися також Філіппіни і Бруней. У 1980-х роках Китай розпочав реформи, щоб забезпечити динамічний розвиток, а в 1990-х роках В'єтнам, Камбоджа і Лаос також приєдналися до цього тенденційного шляху. Як результат, на сьогоднішній день Азіатсько-Тихоокеанський регіон став найбільшим і найбільш динамічним ринком у світі, який привертає значний інтерес та залучає інвестиції з усього світу.

Внаслідок швидкого розвитку Азіатсько-Тихоокеанського регіону у 1967 році було прийнято рішення про створення Асоціації країн Південно-Східної Азії (АСЕАН). Головною метою створення цієї організації було сприяння співробітництву та забезпечення ефективної координації між державами регіону. Згодом АСЕАН став справжнім об'єднаним форумом для всіх країн Південно-Східної Азії, що надає змогу країнам спільно вирішувати економічні, політичні та соціальні питання. Ця організація відіграє важливу роль у підтримці і сприянні процесам інтеграції, зміцненні довіри та розвитку міжнародного співробітництва у регіоні. Її досягнення виявляються у підписанні спільних угод, розвитку торговельних зв'язків, культурній та освітній співпраці, а також в її активній участі в глобальних форумах та діалозі з іншими регіонами світу.

Продовжуючи дослідження історії економічного розвитку країни «азіатських тигрів» доцільно розглянути також такі країни як Таїланд, Гонконг і Сінгапур. Саме ці країни являються першими, в яких швидкими темпами відбулося економічне реформування і країни перетворилися із слаборозвинених до індустріальних із новітніми технологіями.

Як вже зазначалося Гонконг був першою країною, в якій був залучений зарубіжний капітал в 1950-роки. Прямі інвестиції США та Японії були задіяні для підняття економіки країни, вони відіграли вирішальну роль в становленні та розвитку корпоративного сектору економіки Гонконгу, який почав формуватися за рахунок відтоку капіталу із країни в середині 60-тих років.

Місцезнаходження країни виявляє важливий вплив на її розвиток, оскільки вона знаходиться у непосредній близькості до ключових світових економічних центрів, таких як Сполучені Штати Америки, Японія і Китай. Ця прив'язка до географічного середовища робить країну привабливою для міжнародних бізнес- та інвестиційних угруповань. Крім того, розташування країни на перетині основних торговельних маршрутів сприяє зручній торгівлі та обміну товарами та послугами з іншими країнами. Таке географічне положення відкриває широкі можливості для розвитку зовнішньоекономічних зв'язків та підтримки економічного зростання країни.

Гонконг привернув увагу глобальних транснаціональних корпорацій і підприємств завдяки своєму податковому клімату, який на сьогоднішній день є найважливішим конкурентним фактором серед інших офшорних юрисдикцій. Головним мотивом входження фінансових і небанківських транснаціональних корпорацій на гонконзький ринок було отримання високих прибутків від їхньої діяльності, а податкове законодавство країни сприяло цьому процесу. Однією з основних переваг гонконзького податкового законодавства є застосування територіального принципу оподаткування для компаній. Зокрема, гонконзькі корпорації та філії іноземних транснаціональних корпорацій оподатковуються лише у разі, якщо вони проводять свою діяльність виключно на території Гонконгу, а також якщо джерело їхніх прибутків знаходиться в цій країні. Прибутки, отримані за кордоном, не підлягають оподаткуванню, навіть якщо вони зберігаються на банківських рахунках або в інших фінансових установах в Гонконгу. Характер грошових потоків у Гонконзі не викликає жодного інтересу.

Джерело: [2]

Географічне положення має велике значення для розвитку торговельно-економічних відносин Гонконгу. Так, в «Огляді торговельної політики Гонконгу» політики та науковці акцентують увагу на тому, Гонконзька економіка відзначається як одна з найбільш відкритих і ринково-орієнтованих у світі, але водночас дуже чутлива до напруги в міжнародних торговельних відносинах, зростаючого протекціонізму та фінансової нестабільності.

Варто зазначити, що економічне зростання Гонконгу було досягнуте завдяки макроекономічній політиці, яка спрямована на забезпечення балансу в платіжному балансі, створення сприятливих умов для підприємництва, встановлення прозорого регуляторного середовища та розвиток сучасної інфраструктури. Шляхом лібералізації торговельних та інвестиційних режимів Гонконг зайняв високі позиції в світових рейтингах конкурентоспроможності, економічної свободи та легкості ведення бізнесу.

Джерело: [3]

Таїланд у період Другої світової війни був прибічником Японії. Однак, у 1944 році зовнішня політика країни переорієнтувалася на політику США та Великої Британії. Але це не принесло стабільності в політичному становищі Тайланду, так як у країні двічі встановлювалася військова диктатура (1957–1973, 1976–1977).

В кінці 70-х років Таїланд пережив значний економічний розквіт, під час якого швидко розвивалися галузі електроніки, електротехніки, нафтопереробки, хімії та автомобільного виробництва. У 1991 році Таїланд займав сьоме місце за рівнем доходів на душу населення серед країн Східної Азії (3 199 доларів США) і дев'яте місце за кількістю населення (57 мільйонів осіб), і ці позиції він зберігає й донині. Цей швидкий економічний зріст був досягнутий завдяки низьким витратам на працю. Проте таке джерело росту є ненадійним, і у майбутньому важливим фактором розвитку Таїланду став туризм, в який вкладаються значні кошти, що призвело до поступового збільшення доходів країни. Уряд Таїланду зумів перетворити країну на регіонального лідера, де розвиваються сильна армія, авіація і флот. Це викликає реакцію сусідніх країн, які також проводять модернізацію своїх збройних сил, що призводить до зростання збройної напруги в Південно-Східній Азії.

Джерело: [4]

Сінгапур - одна з найвражаючіших та неймовірних історій успіху в розвитку націй протягом 20 століття. Ця невелика країна, що мала обмежені ресурси та незначні шанси на самостійне виживання, здійснила за одне лише покоління

неймовірну трансформацію та перетворилася в світового лідера практично в усіх сферах соціально-економічного розвитку. Сінгапур досяг вражаючих досягнень у галузях економіки, освіти, науки, технологій, інфраструктури та управління. Його успіх є результатом високої ефективності уряду, стратегічного планування, інноваційності та підтримки підприємництва. Сінгапур став прикладом для інших країн, що прагнуть досягти швидкого розвитку та підвищення якості життя своїх громадян. Його успіх є надихаючим прикладом того, як визначена воля, впевненість у своїх цілях та ефективно керівництво можуть перетворити обмежені можливості в неймовірні досягнення.

Серед головних досягнень Сінгапуру можна відзначити його інноваційний підхід до розвитку освітньої системи, бізнесу, науки, національної охорони здоров'я та будівництва житла. Що робить досвід Сінгапуру ще більш цікавим і важливим для дослідження, це той факт, що багато реформ, які були здійснені в цій країні, мають унікальну природу, а деякі елементи політичного розвитку країни можуть бути відмінними від демократичних практик і навіть мати авторитарний характер. В загальному, історія Сінгапуру та роль його засновника Лі Куан Ю вважаються світовим феноменом. З початку зовсім небагатого стану і незгодних умов, Сінгапур зайняв свою позицію серед провідних світових центрів у XXI столітті, конкуруючи з Лондоном, Нью-Йорком і Токіо. Його економіка є вражаючою, навіть у порівнянні з іншими більшими "азіатськими тиграми", оскільки вона є прикладом позитивної репутації у всіх соціально-економічних сферах, що привертає увагу до її вивчення.

По-перше, Сінгапур стикнувся з надзвичайно складними початковими умовами, що на початку викликали сумніви щодо його можливості існування як самостійної держави. Країна зіткнулася з обмеженими ресурсами, етнічними та соціокультурними розбіжностями, а також географічними викликами.

По-друге, країні вдалося досягти вражаючого успіху майже у всіх сферах. Вона стала однією з найбільш розвинених економік світу, здобула визнання у глобальній політиці та забезпечила високий рівень освіти, охорони здоров'я та інфраструктури для своїх громадян. Інноваційність, технологічний розвиток і

активна роль у міжнародних відносинах стали визначними характеристиками Сінгапуру.

По-третє, Сінгапур відзначається надзвичайно оригінальною та дискусійною соціальною політикою. Країна впроваджувала інноваційні підходи до соціального забезпечення, житлового будівництва, розвитку освіти та бізнесу. Ці реформи мали унікальний характер і спричинили як позитивну оцінку, так і критику з боку різних груп населення. Незважаючи на суперечності, Сінгапур продовжує знаходитися у центрі уваги світової спільноти і служити прикладом для інших націй у вирішенні складних питань.

Отже, цей факт стимулює докладне вивчення унікального досвіду Сінгапуру, який має велике значення для країн у розвитку, а також для розвинених країн, які зацікавлені в проведенні реформ та перетворенні своїх суспільств. Дослідження експерименту Сінгапуру з економічним зростанням нададуть відповіді на багато запитань. Це допоможе визначити основні фактори, які сприяли успіху перетворення Республіки Сінгапур у світове диво. Крім того, буде проаналізована роль освіти, науки та політичної системи в розвитку сінгапурського суспільства та створенні потужної та глобально диверсифікованої економіки. Особлива увага буде приділена ролі засновника країни, Лі Куан Ю, який визначив успішний шлях Сінгапуру на десятиліття вперед у його історії становлення.

Джерело:[5]

У подальших розділах дипломної роботи більш детальну увагу буде приділено саме економічному розвитку Сінгапуру.

Підрозділ 1.2. Нові індустріальні країни: особливості становлення та класифікація

Глобалізація та постійні зміни в економіці країн, що розвиваються, призвели до зародження нової групи країн, відомих як "Нові індустріальні країни" (НІК), серед яких виділяються так звані "азіатські тигри". НІК є альянсом країн, які

протягом останніх десятиліть досягли значних досягнень у соціально-економічному розвитку. Ці країни відрізняються високим рівнем досягнень і використовуються як приклад успішного розвитку.

У першому розділі було зазначено, що саме в цих країнах відбувся значний економічний прогрес, який дозволив їм швидко перейти від відсталого стану, характерного для країн у розвитку, до стану високо розвинутих країн з усіма характерними рисами останніх. Один із ключових критеріїв, що використовується ООН для класифікації НІК, є високі темпи зростання ВВП цих країн (рис.1.1).

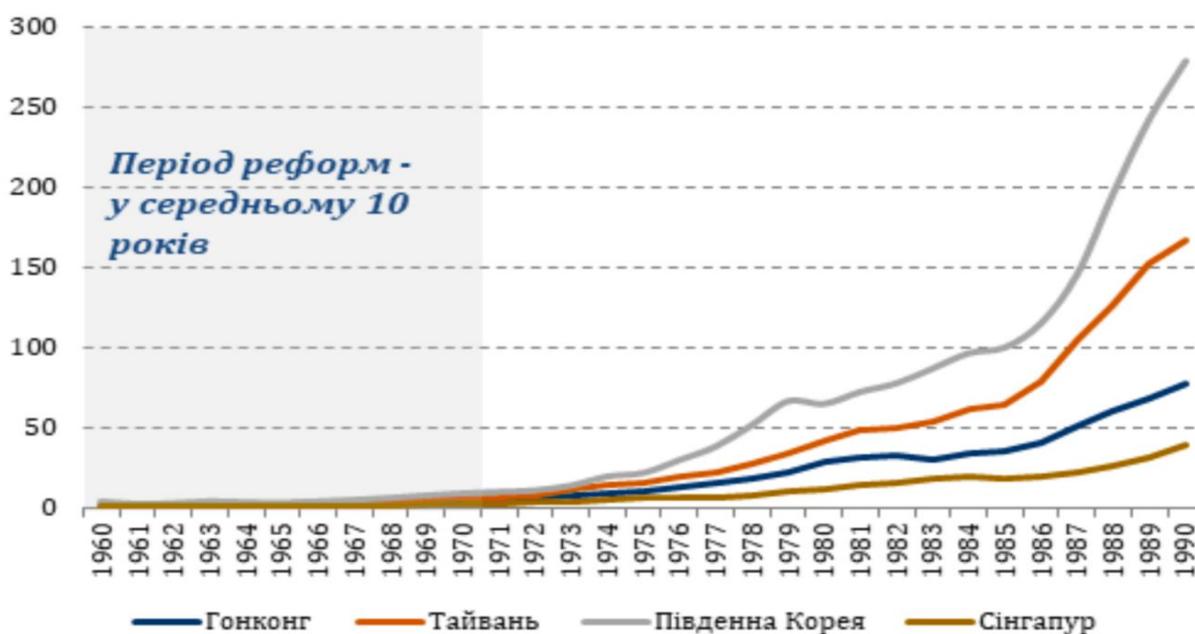

Рис. 1.1 Номінальний ВВП країн «азіатських тигрів», млрд доларів у період економічних трансформацій (1960–1990). [1]

Як ілюструє рис. 1.1 завдяки проведеним реформам протягом 30 років (від 1960 до 1990 року) середнє зростання економіки Сінгапуру, Південної Кореї, Тайваню та Гонконгу було 9,2 % щорічно. Номінальний ВВП Гонконгу, Сінгапуру, Південної Кореї і Тайваню збільшився майже в 3 рази.

Джерело: [1]

Зважаючи на викладене доцільно відмітити, що цим країнам притаманні 4 хвили їх розвитку. Так, відповідно до критеріїв ООН, за якими країну визнають «ноюю індустріальною» відносяться такі:

- держава повинна демонструвати високі темпи росту ВВП;

– в її структурі повинно бути не менше 20 % виробництва промислових товарів;

– об'єм зовнішніх інвестицій та експорт промислових товарів []

У табл. 1.2. представлено класифікацію нових індустріальних країн, які відносяться до різних хвиль економічного розвитку.

Таблиця 1.2.

Класифікація нових індустріальних країн

Хвиля	Країна
Перша хвиля	Південна Корея, Сінгапур, Тайвань, Гонконг («азіатські тигри»)
Друга хвиля	Аргентина, Бразилія, Малазія, Мексика, Чилі, Уругвай («Латиноамериканські пуми»)
Третя хвиля	Малайзія, Таїланд, Індія, Кіпр, Туніс, Туреччина, Індонезія
Четверта хвиля	Китай, Філіппіни, В'єтнам

Джерело: складено автором на основі [6]

Відповідно до класифікації, що представлена у таблиці розвиток країн відбувався за двома континентальними моделями – азіатською і латиноамериканською.

Перша азіатська. Особливістю цієї моделі є те, що розвиток національної економіки спрямований переважно на зовнішній ринок із запозиченням технологій та сильною державною підтримкою.

Друга латиноамериканська – розвиток економіки здійснюється з орієнтацією на імпортозаміщення з залученням американських ТНК і ТНБ. Зазначимо, що для всіх НІК характерні спільні особливості в розвитку, а саме:

1. Вони відзначаються найвищими темпами економічного росту, досягаючи 8% на рік (перший етап НІК), і під час світової кризи більшість з них не зазнало серйозної рецесії, а лише сповільнення темпів зростання.
2. Провідною галуззю в цих країнах є оборонна промисловість.
3. Всі країни застосовують експортоорієнтовану стратегію, що призводить до підвищення значення зовнішніх ринків.

4. Залучення до активної регіональної інтеграції (ЛІАМ, МЕРКОСУР, АСЕАН та ін.).
5. Велика увага приділяється освіті та науці, розвитку сучасних технологій, нарощування висококваліфікованих кадрів та людського потенціалу.
6. Використання високих технологій відбувається ефективно завдяки впровадженню кластерного підходу та використанню часткового ауторсингу.
7. Усі країни є привабливими для транснаціональних корпорацій (ТНК) завдяки наявності доступної робочої сили, значних природних ресурсів та можливостей для розвитку банківського та страхового секторів. Крім того, вони створюють сприятливий "діловий клімат".
8. Однією з основних характеристик цих країн є великомасштабне виробництво побутової техніки, комп'ютерів, одягу, взуття, іграшок та їх експорт на світові ринки.
9. Країни успішно розвивають сферу міжнародного туризму, яка включає різні аспекти ділових та комерційних послуг.

Підрозділ 1.3. Процес трансформації та модернізації економічного розвитку нових індустріальних країн – «азіатських тигрів»

Дослідивши економічний розвиток азіатських тигрів доцільно акцентувати увагу на процесі трансформації цих країн, а саме на сильних їхніх сторонах.

Гонконг. Як вже зазначалося (див. табл. 1.1), в 1950-х роках Гонконг був піонером у залученні іноземного капіталу завдяки низьким витратам на робочу силу та сприятливій податковій політиці, включаючи відсутність ПДВ, митних зборів, податку на дивіденди та соціальних внесків, а також низький податок на прибуток.

У 1970-1980-х роках наступив період інтенсивного будівництва, включаючи розвиток транспортної інфраструктури, будівництво залізниць, хмарочосів та житлових будинків. Протягом періоду з 1961 по 1997 рік ВВП Гонконгу збільшився в 180 разів, роблячи країну однією з найбагатших у світі.

Деякі з ключових рис економічної моделі Гонконгу включають наступне:

1. Сильне політичне керівництво. Країна з сильним політичним лідером відіграє активну роль у формуванні ринкової політики, встановлює стратегії розвитку країни і координує дії уряду. Уряд завжди виконує свої державні обов'язки у відношенні бізнес-сектору, зокрема, забезпечує збереження громадського порядку, мінімізує втручання у приватні справи та створює правове середовище, що сприяє розвитку підприємництва.
2. Невтручання держави в економіку. Гонконг займає лідируючу позицію у світовому рейтингу економічної свободи завдяки відсутності державного втручання у ринкові процеси, за винятком окремих випадків, таких як монополізація галузей, формування природних монополій та забезпечення суспільних благ.
3. Гонконг спрямовує свої зусилля на експорт, завдяки залученню іноземного капіталу та активному розвитку промисловості. Приїзд іноземних дочірніх компаній та філій надав можливість отримати доступ до інвестиційних

ресурсів та стимулював місцевих виробників впроваджувати міжнародні стандарти. Це сприяло успішному проникненню на світові ринки. Експортна стратегія Гонконгу характеризується поетапним освоєнням ринків регіону, а потім розширенням до розвинених промислових країн.

Південна Корея. Успіх корейських реформ полягає в залученні іноземного капіталу, а саме на безповоротній допомозі США та Японії.

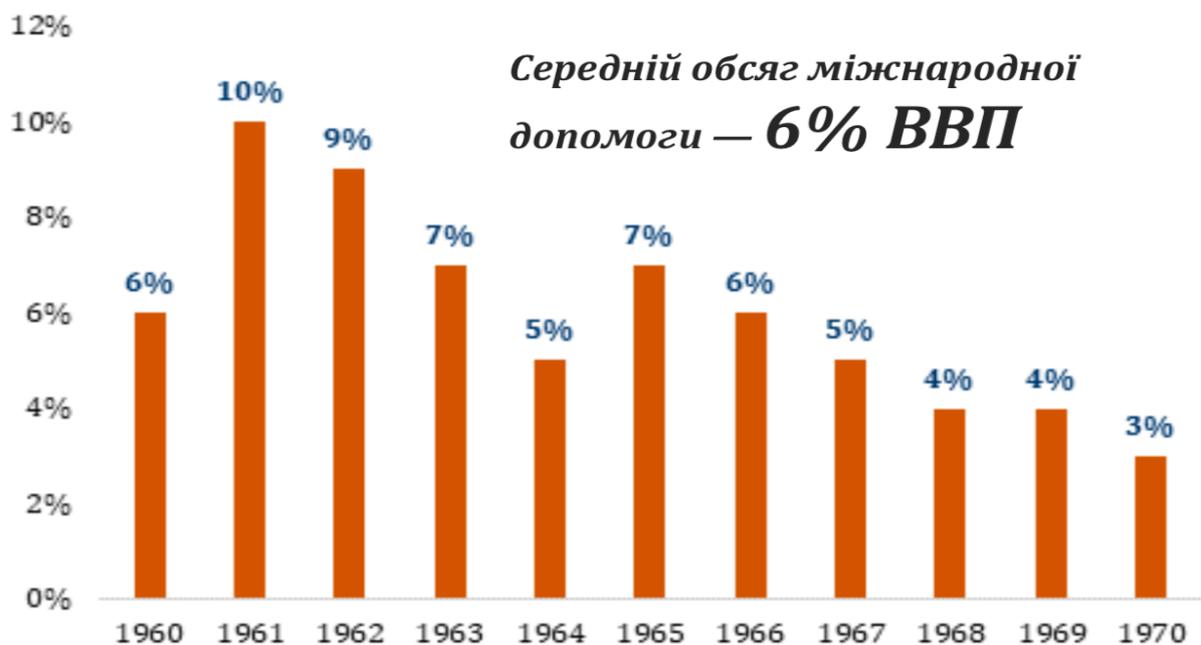

Рис. 1.2. Міжнародна допомога на розвиток економіки Південної Кореї. [1]

Головними особливостями реформ Пак Чон Хі були:

1. В Південній Кореї, на відміну від Гонконгу, існувала диктатура і планова економіка, що передбачала жорстке втручання уряду в економіку та підприємницьку діяльність.
2. У Південній Кореї проводилася широка націоналізація, де всі банки були націоналізовані і перейшли під контроль держави. Крім того, уряд контролював транспортну інфраструктуру, енергетичний сектор та систему водопостачання.
3. Підтримка розвитку малого та середнього бізнесу, консолідація малих підприємств у великі промислові групи, що відомі як "чеболі", були. Виробники готової продукції отримували державну підтримку у вигляді

субсидій та укладання державних контрактів, а також зниження податкового навантаження на бізнес. Преференції надавалися лише найуспішнішим підприємствам, що сприяло змаганням. Таким чином, в Кореї формувалися промислові об'єднання та групи, які набули відомості під назвою "чеболі", включаючи Samsung, LG, Hyundai, Daewoo.

4. Зосередження на експорті. Надання кредитів та субсидій корейським компаніям, які займаються експортом. Корейські експортери отримували фінансову підтримку як від уряду, так і від закордонних банків з урахуванням державних гарантій.

Тайвань. Протягом 40 років Тайвань досягав значного економічного розвитку, незважаючи на складні взаємини з материковим Китаєм. У порівнянні з іншими азійськими "тиграми", Тайвань може не бути найбагатшою країною, але він продемонстрував значні темпи економічного зростання.

Трансформація Тайваню з аграрної країни в інноваційну економіку відбувалася поступово. Першою реформою, що сприяла розвитку малого бізнесу, була реформа землі. Враховуючи, що земельний ринок сприяв появі малих приватних сільськогосподарських господарств, капітал, отриманий від купівлі та продажу землі, був інвестований у промисловість та торгівлю.

Наступним кроком був розвиток середньої і високотехнологічної промисловості. Для досягнення цієї мети були створені спеціальні економічні та промислові зони, які сьогодні є місцем розташування великих корпорацій.

З часом почав розвиватися туризм, що дало змогу залучати додаткові інвестиції для розвитку цієї сфери. Притік туристів забезпечив надходження прибутків, що забезпечило наповнення державної казни. Сьогодні туризм у Тайвані став одним із розвинених і дохідних бізнесів, а приток інвестицій для його розвитку є постійним.

Відмінними рисами економічної модернізації Тайваню були поступовість, ненасильницький характер конкретних заходів, урахування національних традицій. Економічне диво Тайваню виникло завдяки таким факторам, як розроблена стратегія економічного розвитку та пріоритетів, акцент на розвитку малого й

середнього бізнесу, високий рівень професійної підготовки населення та сприятливі умови для бізнесу.

Сінгапур. Країну в 1965 році було проголошено незалежною державою. На початку шляху свого становлення та економічного розвитку країна мала безрадісне майбутнє. Адже в країні було дуже слабо розвинені не тільки інфраструктура, а й сільське господарство. Відсутність промисловості та цінних природних ресурсів також робили невтішними прогнози, а проблеми з достатньою кількістю питної води для населення ще більше ускладнювали ситуацію. Більшість населення було бідним і неграмотним. Зазначені проблеми спонукали уряд держави до пошуку шляхів і рішучих дій щодо виходу країни із такого скрутного положення, а саме – побудови нової нації. За цих умов постала нагальна проблема – створення економічної бази для нової країни.

В першу чергу, економічна рада країни приступила до формулювання національної стратегії економічного розвитку. Практичними діями уряду стали: створення промислових зон (вільні економічні зони), а також залучення іноземних інвестицій. Відмітимо, що Сінгапур мав один єдиний свій «природний ресурс» - це розташування основних морських торговельних шляхів з Європи та Близького Сходу в Азію, які він зумів використати цю перевагу повністю для своєї користі.

По-друге, удосконалення національної системи освіти, зробивши акцент на практичних навичках і програмах у галузі науки і техніки. Це дало змогу забезпечити країну кваліфікованою робочою силою для здійснення економічного реформування та запровадження нано-технологій, а також інновацій. Слід зазначити, що уряд Сінгапуру вважав освіту – основою для прориву в реформуванні економіки.

Велика увага була приділена поліпшенню системи охорони здоров'я та розвитку житлового будівництва. Ці послідовні та цілеспрямовані зусилля, зроблені протягом перших 15 років після отримання незалежності Сінгапуру, сприяли створенню міцної основи для економічної самостійності та суттєво покращили якість життя мешканців.

По-третє, важливим кроком у побудові нації було прийняття англійської мови як однієї офіційної мови. Надалі Сінгапур продовжував швидко розвиватися, зосереджуючи свою увагу на високотехнологічних галузях, секторі послуг, включаючи сильні фінансові інституції, а також на розвитку передових систем освіти та охорони здоров'я.

У XXI столітті Сінгапур займає визначне місце серед світових центрів, простягаючи своє впливове панування як один з найбільших морських портів у світі і маючи один з найзначніших аеропортів. Крім того, він став визнаним світовим фінансовим центром та отримав статус одного з найпривабливіших туристичних напрямків.

Одним із критеріїв, який характеризує розвиток країни та його економіку є – рівень життя населення. Зважаючи на це твердження зазначимо, що Сінгапур повністю йому відповідає, адже рівень життя його населення є дуже високим. У 2020 році Сінгапур зайняв третє місце у світі за ВВП на душу населення за показником ПКС (паритет купівельної спроможності) в розмірі 101 000 доларів США. Ця цифра значно перевищує аналогічні рівні в США (65 000 доларів США), Швейцарії (70 000 доларів США) та Саудівській Аравії (49 000 доларів США).

Сінгапурська економіка проявляє високу конкурентоспроможність, навіть порівняно з іншими економічними центрами Азії, такими як Південна Корея або Гонконг, але відстає від двох своїх великих сусідів - Індонезії та Малайзії. Ще одним важливим показником економічного успіху Сінгапуру є стабільність його валюти. Сінгапурський долар (SGD) вважається однією з найстійкіших валют і займає тринадцяте місце серед найбільш торгованих валют у світі, що є вражаючим досягненням для країни такого розміру. За останні 30 років обмінний курс Сінгапурського долара до долара США зріс з 1,9 до 1,4 SGD/USD, що свідчить про його зміцнення.

Історія успіху Сінгапуру пропонує безліч цінних уроків. Поміж загальних принципів, які є характерними для багатьох успішних країн, таких як значущість якісної освіти та розвиненої інфраструктури, Сінгапур вносить кілька новаторських ідей, які викликають великий інтерес серед політичних лідерів. По-перше, Лі Куан

Ю використав нетрадиційний підхід до управління країною, застосувавши бізнес-модель. Відхилившись від західної політичної традиції, він підкреслював важливість якісної державної бюрократії, досягаючи цього шляхом залучення та повертання найталановитіших особистостей, яким пропонувався конкурентоспроможний рівень заробітної плати та систематична оцінка їх досягнень.

Натомість простого копіювання західних соціальних програм, лідери Сінгапуру активно розробляли та експериментували з власними підходами, постійно шукаючи найкращі рішення. Економічний розвиток країни вражає своєю стабільністю. Як і в усіх успішних країнах, основою є якісна освіта, підтримка високотехнологічного виробництва та розумна макроекономічна політика. Однак, тривалий політичний розвиток може викликати певні хвилювання, оскільки виникає питання про те, як знайти нового візюнера, який зможе взяти на себе відповідальність за керівництво країною, так само, як це зробив Лі Куан Ю.

Джерело: [5]

РОЗДІЛ 2.

Стратегії економічного розвитку країн «азіатських тигрів»

Підрозділ 1.1. Стратегії розвитку економіки Сінгапуру

Завдяки кваліфікованим, нетрадиційним і рішучим діям уряду, а саме запровадженню стратегіям розвитку, Сінгапур став однією із країн з розвиненою економікою. Завдяки правлінню Лі Куан Ю, який правив країною понад 30 років, саме під його правлінням було повністю знищено корупцію. Основними стратегіями, які були обрані правителем для здійснення реформ це тотальна війна з корупцією; перетворення країни на фінансовий центр і реформування освіти. Кожна із зазначених стратегій має свій напрям (заходи), що вплинули її на успіх та реалізацію.

Тотальна війна з корупцією. Визначальними аспектами цієї стратегії є:

- встановлення чіткого законодавства, в якому скасовано двозначність у законах;
- суттєве підняття зарплати суддів;
- оптимізація в кадровому забезпеченні, а саме працівників старої суддівської системи змінили кращі приватні юристи країни, які отримали освіту за кордоном.

Джерело: [7]

Заходи, що були обрані для досягнення успіху стратегії в антикорупційній системі подано в табл. 2.1.

У даному контексті варто відзначити, що Сінгапур є країною, яка розпочала активну боротьбу з корупцією і успішно впровадила стратегію протидії корупції. Для досягнення цієї стратегічної мети було прийнято комплекс заходів, що мали на меті зміцнення морально-етичних принципів управління та підвищення професіоналізму у державному апараті.

Основні напрями стратегії антикорупційної системи Сінгапуру

Напрямок стратегії 1	Характеристика 2
зміцнення верховенства закону	Уряд, який складається з парламентом та є йому підзвітним, забезпечує здійснення виконавчої влади.
створення і функціонування ефективного спеціального органу з протидії корупції	У системі протидії корупції існує спеціалізоване агентство, яке займається розслідуванням випадків корупції та має розширені повноваження. БРВК діє відповідно до принципів чесності та відданості своїй місії. Воно входить до складу системи кримінального правосуддя та підтримує тісний зв'язок із Генеральною прокуратурою та судовою системою.
спрощення процедур прийняття державно-управлінських рішень	Упорядкування законодавства шляхом усунення будь-яких неоднозначних або двозначних положень
ліквідація зайвих адміністративних бар'єрів для розвитку економіки	Відмінено майже всі дозволи і ліцензії, необхідні для здійснення підприємницької діяльності
ліквідація всіх форм імунітету для депутатів, чиновників і суддів	Скасовано всі привілеї та надання державної підтримки для депутатів, чиновників і суддів
захист інформаторів, які повідомляють про випадки корупції осіб	Під час розслідування Бюро співпрацює з різними державними та урядовими органами та відомствами для збору доказів та отримання інформації, необхідної для підтвердження злочину, що розслідується, а також для підвищення обізнаності державних службовців у питаннях, пов'язаних з корупцією.
чітке дотримання принципу відповідальності	Корупція може бути санкціонована адміністративним або кримінальним способом (застосування жорстких та суворих санкцій у випадку корупції). Особи, знайдені винними у корупційних діях, можуть бути позбавлені свободи, а їх майно та доходи можуть бути конфісковані. Родичі корупціонерів можуть бути включені до спеціального реєстру та позбавлені права займати посади в державному секторі. Суворе ставлення до випадків корупції, особливо щодо високопосадовців уряду, сприяє збереженню морального авторитету невідкупних політичних лідерів.
вжиття покарання за факт хабарництва по відношенню до обох сторін: і до тих, хто дає хабара, і до тих, хто його бере	У разі встановлення вини в отриманні хабара, винному загрожує позбавлення волі або штраф (наприклад, п'ять років ув'язнення або штраф у розмірі 100 тис. доларів США). Якщо надійшло неправдиве повідомлення щодо злочинних дій державного службовця, особа, що поширила таку недостовірну інформацію, може бути покарана одним роком ув'язнення або штрафом у 10 тис. доларів США за завідомо неправдиві свідчення. Іноземні особи, причетні до корупційних діянь, позбавляються права на господарську діяльність на території Сінгапуру. Крім того, особа, яка пропонує, дає або отримує хабар від імені іншої особи, також підлягає покаранню у тому ж обсязі, якби діяла власною особою. Іноземці, зловживаннями яких було виявлено у

	випадках корупції, можуть бути позбавлені не лише штрафу, але й права на господарську діяльність у Сінгапурі.
--	---

Продовження табл. 2.1

1	2
проведення чіткої межі між державними обов'язками та особистими інтересами	Надавати допомогу своїй родині, родичам і друзям можна лише використовуючи власні фінансові ресурси, а не гроші з державного бюджету.
громадський осуд є невід'ємною частиною процесу покарання	Внаслідок систематичного впливу на громадську думку, корупція почала сприйматися як загроза для досягнення успішного соціального прогресу та підірвання авторитету держави на міжнародному рівні.
систематичне проведення перевірок доходів і витрат чиновників і членів їхніх сімей;	Державні посадовці мають обов'язок заповнювати спеціальну декларацію, яка враховує їх заборгованість та потенційний ризик корупції за допомогою спеціальних форм для декларування майна, активів та зобов'язань. Шляхом розголошення всіх відомостей щодо доходів, комерційних інтересів та фінансових операцій вищих посадовців, система державного управління здобула статус прозорості в політичних фінансах.
гідна оплата праці	Встановлення щедрих зарплат спонукає до праці на державній службі та зменшує мотивацію до здійснення корупційних дій. Наприклад, заробітна плата високопосадових державних службовців належить до рівня топ-менеджерів у приватних корпораціях і може сягати 20–25 тисяч доларів на місяць.
підвищення якості підбору кадрового державного апарату.	Усі посадовці зобов'язані проходити не менше 100 годин навчання щороку, включаючи курси з антикорупційної політики держави. Керівні посадовці, зокрема міністри, мають високу академічну освіту і є самодостатніми людьми, які не залучаються до незаконних методів для забезпечення свого матеріального благополуччя. Влада прикладає всі зусилля для забезпечення високого рівня довіри громадян до своїх дій.
подання особистого прикладу бездоганної поведінки на найвищому рівні;	Показником зусиль політичних лідерів у виступі як прикладу для посадовців є проведення розслідувань проти близьких родичів Лі Куана Ю та засудження декількох міністрів, яких підозрювали у корупції, до різних строків ув'язнення.
запровадження елементів електронного урядування .	Шляхом впровадження електронного урядування та організації державної влади через локальні інформаційні мережі та глобальну інформаційну мережу, забезпечується неперервне функціонування органів влади у режимі реального часу, що сприяє максимальній простоті та доступності щоденного спілкування з ними для громадян, юридичних осіб та неурядових

	організацій. Наприклад, у Сінгапурі завдяки широкому використанню інформаційно-комунікаційних технологій надається понад 1600 різних видів послуг населенню.
--	--

Джерело: узагальнено автором за [8]

Друга стратегія – перетворення країни на фінансовий центр. З початку свого існування, політика Сінгапуру була спрямована на створення економіки, що є збалансованою, глибоко інтегрованою в глобальний бізнес і використовує свої конкурентні переваги, що випливають з її географічного положення, а саме:

- шляхи як регіональної, так і світової торгівлі;
- комунікативні зв'язки з Лондоном та іншими містами;
- пільговий податковий режим.

Варто відмітити, що Сінгапур успішно розвинув динамічний виробничий сектор, який становить приблизно 25% річного ВВП країни.

Джерело: [9]

У наслідок розсудливої та послідовної політики, Сінгапур став одним із провідних фінансових центрів світу, де розвинуті ринки золота, валют, банківських кредитів і фондовий ринок. На сьогоднішній день в місті працюють понад 200 банків, як місцевих, так і міжнародних, що робить його мостом між глобальними та регіональними фінансовими ринками Азії. Цей успіх було досягнуто завдяки політичній стабільності, прозорому правовому середовищу, високому рівню лібералізації, а також активному економічному зростанню країни та розвитку економік у Східній та Південно-Східній Азії, що сприяло значному притоку іноземного капіталу в Сінгапур.

Джерело: [5]

Доцільно зауважити на тому, що Центральний банк Сінгапуру вважається також «сінгапурським дивом» і є супер регулятором, незважаючи на свою залежність від уряду. В країні гармонійно поєднується співпраця банків, інвесторів і контролю. У Сінгапурі діє мегарегулятор, відомий як Monetary Authority of Singapore (MAS) (Монетарний орган Сінгапуру або Сингапурський фінансовий регулятор).

Основним пріоритетом MAS є забезпечення цінової стабільності, що сприяє досягненню сталого економічного розвитку. Для досягнення цінової стабільності центробанк використовує не відсоткову ставку, а управління обмінним курсом.

Управління обмінним курсом є одним із ключових механізмів, який MAS використовує для контролювання цінового рівня. Шляхом маніпуляцій обмінним курсом, MAS може впливати на конкурентоспроможність експорту та імпорту, а також на загальну рівновагу в економіці.

Мова йде не про фіксований обмінний курс до конкретної валюти, а про динамічне налаштування загального обмінного курсу до кошика валют основних торговельних партнерів, тобто номінальний обмінний курс.

Головна мета полягає в підтримці експорту, уникненні надмірно високого імпорту. Оскільки Сінгапур є надзвичайно відкритою економікою, де відношення зовнішньої торгівлі до ВВП перевищує 300%, на обмінний курс покладається значний тиск через постійний приплив капіталу на острови. Зрозуміло, цей тиск спрямований на посилення місцевої валюти. Наприклад, у 2003 році курс долара США до сінгапурського долара становив 1,80, а сьогодні - 1,35. Під час відновлення після кризи 2007-2008 років, коли темпи економічного зростання становили понад 10% протягом кількох кварталів поспіль, обмінний курс досягав рівня 1,20. Слід зазначити, що, попри відкритість Сінгапуру перед інвесторами, в країні заборонено розрахункові операції в іншій валюті, крім місцевого долара. Баланс зовнішньої торгівлі та обмінний курс в Сінгапурі представлені на рисунку 2.1.

MAS активно впливає на базову відсоткову ставку, щоденно змінюючи її і підтримуючи різницю між депозитними та кредитними операціями на рівні наближено 1 відсоткового пункту. Проте слід зазначити, що використання відсоткової ставки не є основним інструментом для досягнення монетарної політики.

У результаті, в останні роки, базова інфляція в Сінгапурі не перевищувала 3%. Важливо зазначити, що протягом цього періоду вона ніколи не опускалася до рівня дефляції. Зокрема, починаючи з 2017 року, базова інфляція утримується вузькому діапазоні між 1% і 2%. Це свідчить про стабільність рівня цін і контрольовану інфляцію в економіці Сінгапуру протягом цього періоду.

Джерело: [10]

Баланс зовнішньої торгівлі та обмінного курсу в Сінгапурі

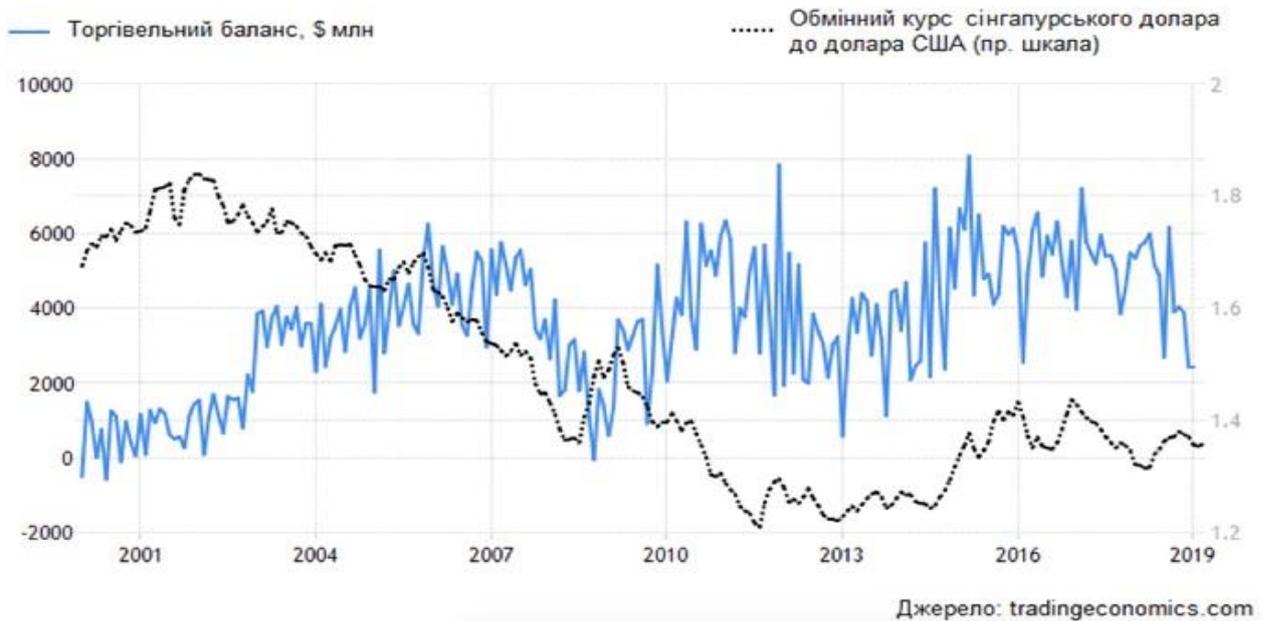

Рис. 2.1. Баланс зовнішньої торгівлі та обмінного курсу в Сінгапурі. [10]

Отже, фінансові установи Сінгапуру досягають успіху завдяки кільком факторам. Політична стабільність, правова прозорість, високий рівень лібералізації та мудра економічна політика країни є ключовими чинниками, що сприяють цьому успіху. Крім того, ефективна інституційна та регуляторна політика, низький рівень корупції, висока трудова дисципліна, наявність кваліфікованих місцевих фінансових фахівців та гнучке імміграційне законодавство, яке дозволяє легко переміщувати співробітників іноземним банкам, також є важливими факторами, що підтримують успіх фінансового сектору Сінгапуру.

Освітня стратегія, яка передбачала реформування освіти, мала велике значення для розвитку Сінгапуру з економічної та національної перспектив. Лі Куан Ю розумів, що освіта є основою для досягнення прориву в економіці, тому розвиток освітньої системи став пріоритетним інструментом не лише для національної економіки, а й для національного будівництва загалом. Для досягнення позитивних результатів у цьому напрямку, уряд країни визначив ряд стратегій, які розглядаються у таблиці 2.2.

Основні напрями освітньої стратегії Сінгапуру та їх характеристика

Напрями освітньої стратегії	Характеристика
1	2
Довгострокова перспектива	Розвиток і втілення освітньої політики, яке принесе результат через 5, 10, 20 років
Точність відтворення	Тіснина співпраця уряду Сінгапуру зі школами для обговорення намірів політики. Школи втілюють політику уряду та дотримуються його напрямку
Соціальний і економічний розвиток	Залучення інвестицій в освіту. Освітня система, орієнтується на підтримку соціального й економічного розвитку
Сміливість	За необхідності здійснюється сміливе втручання уряду на системному рівні задля стимулювання й підтримки подальших змін
Меритократія	В Сінгапурі всі учні мають однакові можливості для досягнення успіху і розширення своїх знань, незалежно від їх раси та релігії.
Рівність	З метою забезпечення рівних можливостей для успіху, були розроблені та впроваджені програми та структури підтримки, спрямовані на допомогу особам, які знаходяться у складних життєвих обставинах або мають труднощі в навчанні.
Високі стандарти	Підтримання суворих академічних стандартів та іспитів з високими ставками
Професійний капітал	Здійснюється найм висококваліфікованих учителів та директорів, які забезпечують високу якість навчання. Найкращі фахівці в галузі освіти отримують інвестиції та підтримку у своєму професійному розвитку. Для освітян розробляється систематична програма кар'єрного зростання, а також проводиться підготовка обдарованих кандидатів для керівних посад.
Високий статус освіти	Освіта в Сінгапурі має велике значення в культурі цієї країни і вважається надзвичайно цінною як для батьків, так і для суспільства в цілому. Це сприяє створенню сприятливого середовища для досягнень та прогресу в галузі освіти.
Підзвітність	У Сінгапурі велика увага приділяється суворій обліковості шкіл. Система самооцінювання шкіл є добре розвинутою і взаємодіє з національною системою шкільних визнань. Заклади освіти ознайомлені з річними циклами, які включають встановлення цілей, впровадження, збір інформації, оцінювання та постійне вдосконалення.
Глобальне навчання	Сінгапур систематично вивчає закордонні освітні системи та приймає їх ідеї. Службовці регулярно відряджаються за кордон для отримання освіти і адаптації суттєвих практик належним чином.

Джерело: Складено автором на основі [11].

Одним із суттєвих рішень, що мали вплив на соціально-економічний прогрес Сінгапуру, було впровадження політики двомовності у систему освіти. З початку 1966 року англійська мова стала загальноприйнятою мовою спілкування для всіх мешканців Сінгапуру і головною мовою навчання у школах. Тому, в країні

офіційно визнано чотири мови, проте основний акцент зроблено на англійську мову. Одним з найзначущих елементів освітньої системи Сінгапуру є математична програма, яка вважає математику і науки необхідною основою для всіх учнів у середніх і вищих навчальних закладах. В 1980-х роках сінгапурські педагоги провели аналіз міжнародного досвіду викладання математики і спираючись на найкращі світові практики, була розроблена особлива сінгапурська модель навчання математики. Значення міцної математичної освіти стає актуальним з самого початку навчання в початковій школі. У Сінгапурі учні починають вивчати основні математичні концепції на два роки раніше, ніж у школах США. Цей ранній і глибокий підхід допомагає учням розвинути міцні математичні навички і розуміння. Як результат, Сінгапур здобув популярність своїми високими досягненнями в математиці та наукових галузях. Ця модель викладання математики була розроблена з урахуванням міжнародних тенденцій та пристосована до потреб сінгапурської системи освіти.

Освітня система Сінгапуру успішно здійснює гармонійне поєднання принципу "освіта для всіх" з розвитком найталановитіших учнів. З самого початку, Сінгапур визнав сильну науково-дослідницьку та розвивальну програму (НДДКР) як важливий інструмент для розвитку національної економіки. Тому в наступному підрозділі ми зосередимося на дослідженні саме інноваційних підходів, що застосовуються для забезпечення економічного розвитку країни.

Джерело: [5]

Підрозділ 1.2. Інноваційні підходи до розвитку економіки Сінгапуру

Продовжуючи досліджувати передові інноваційні до економічного розвитку Сінгапуру, варто зазначити, що ці підходи мали вирішальне значення для швидкої перетворення країни в одну з провідних промислово розвинених націй світу. Сучасні вимоги глобальної економіки передбачають пряму взаємодію між економічним розвитком країн і регіонів та їх інноваційним розвитком. Досвід передових країн з високорозвиненою економікою демонструє, що "розвиток

інноваційної сфери на основі системних принципів є важливою передумовою, яка допомагає підтримувати конкурентоспроможність країни та її регіонів. Це відображає основну ідею інноваційної стійкості країни.

Джерело: [12]

Експерти Глобального інноваційного індексу розробили модель впровадження політики інноваційного розвитку країни, яка представляється у вигляді чотирьохрівневої піраміди інноваційного розвитку. Ця піраміда дозволяє забезпечити системний розвиток інноваційної сфери, як показано на рисунку 2.2.

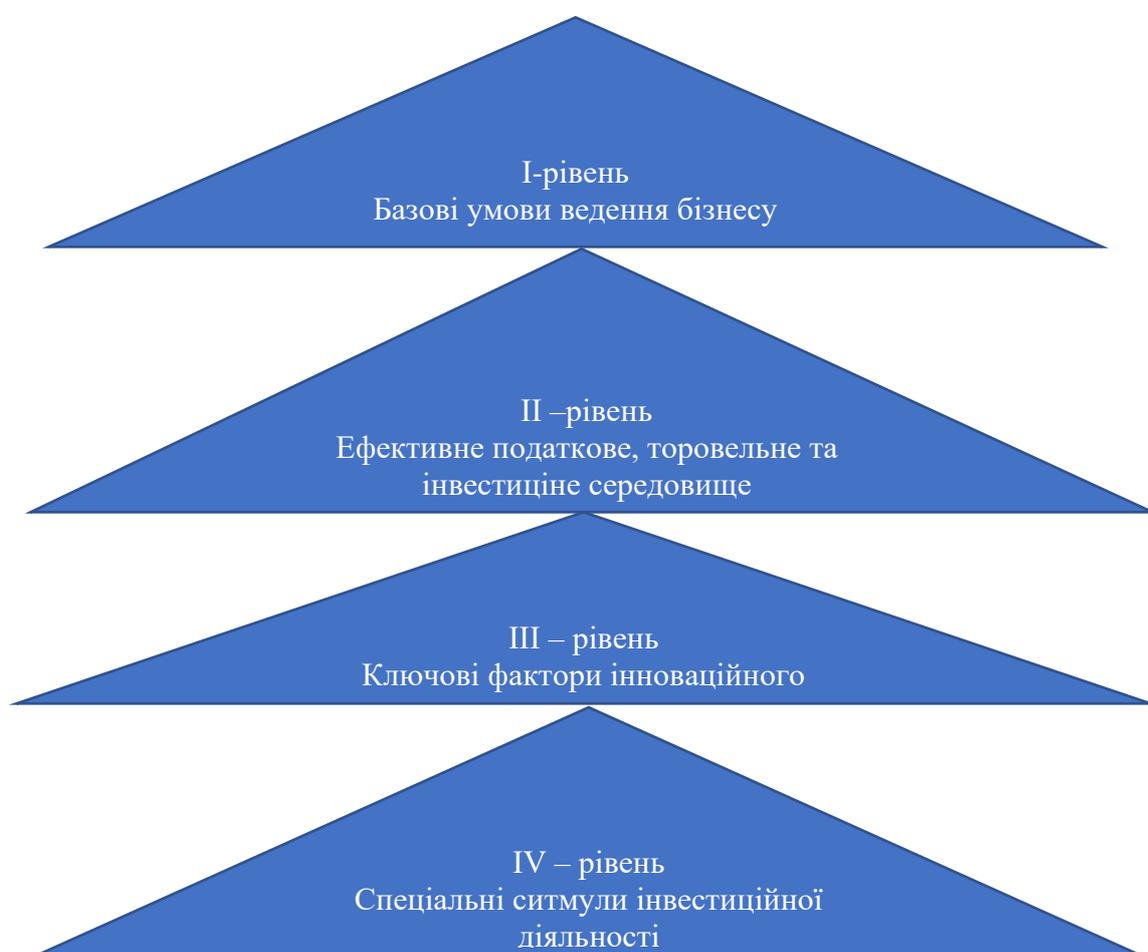

Рис. 2.2. Чотирьохрівнева піраміда впровадження політики інноваційного розвитку. [12]

Кожному рівню піраміди притаманні свої особливості:

- Рівень 1. "Основні умови бізнесу в країні": цей рівень передбачає наявність правової держави, конкурентних ринків, гнучких ринків праці, ефективного захисту прав власності, зокрема інтелектуальної, і культури довіри.

- Рівень 2. "Ефективне фіскальне, торговельне та інвестиційне середовище": цей рівень створює сприятливе середовище для торгівлі та прямих іноземних інвестицій.
- Рівень 3. "Ключові фактори інноваційного виробництва": цей рівень передбачає наявність необхідних факторів для інноваційного виробництва, таких як технологічні основні засоби, кваліфікована робоча сила та інноваційна інфраструктура.
- Рівень 4. "Спеціальні заохочення для інноваційної діяльності": на цьому рівні застосовуються ефективні заходи для стимулювання інновацій з урахуванням конкурентних переваг та недоліків країни. Політика, спрямована на підтримку інновацій, включає різноманітні інструменти, такі як податкові пільги для досліджень, розвиток регіональних інноваційних кластерів та підтримка інноваційного малого бізнесу та інші.

Джерело: [12]

За міжнародним досвідом, можна зробити висновок, що країни часто акцентуються лише на верхньому рівні піраміди, оскільки інструменти на цьому рівні є простими у впровадженні і, як правило, не викликають опору. У той же час, забезпечення перших трьох рівнів піраміди є значно складнішим завданням, оскільки вони стикаються з укоріненими інтересами у державному та приватному секторах.

Джерело: [12]

Аналізуюючи рівні чотирьохрівневої піраміди, яка побудована на принципі системності зазначимо, що інноваційна політика Сінгапуру розвивалася і розвивається сьогодні враховуючи принцип системності, що призвело до успіху інноваційної діяльності країни. Акцентуємо увагу на тому, що інноваційна діяльність Сінгапуру враховує всі реалії не лише економіки країни, а й своєї нації.

Починаючи з 1995 року, Сінгапур розробив і впровадив шість генеральних планів у сфері науки та технологій. Останній з цих планів, запроваджений у 2020 році, передбачав виділення 19 мільярдів доларів Сінгапуром на проведення досліджень та розробок, що базується на знаннях, побудованих на інноваціях. У

сучасний період Сінгапур відіграє провідну роль у декількох ключових сферах, які мають велике стратегічне значення для його національного розвитку. Серед цих сфер можна виділити водні технології (вода є надзвичайно цінним ресурсом у Сінгапурі), портову логістику (Сінгапур є одним з провідних морських центрів у світі), нафтохімічну промисловість (яка представляє собою один з найбільших світових центрів торгівлі та переробки нафти), а також інноваційні біотехнологічні дослідження.

Основні складові виробничого сектора включають галузі електроніки, прецизійного машинобудування, нафтового буріння, хімічної промисловості, фармацевтики і біотехнологій. З метою стимулювання сучасного економічного розвитку і створення високооплачуваних робочих місць, Сінгапур виступає як глобальний центр надання послуг, одночасно розвиваючи кілька кластерів послуг з високою доданою вартістю. На сьогоднішній день, схоже на ситуацію в інших розвинених країнах, близько 70% ВВП Сінгапуру генерується у сфері послуг.

У 1996 році була створена Морська та портова адміністрація Сінгапуру (МРА), яка відповідає за координацію, планування, розвиток та управління основним портовим інфраструктурним об'єктом країни. Благодаря активності МРА протягом останніх років порт Сінгапуру став одним з найбільш важливих транспортних вузлів у світі. В даний час Сінгапур займає друге місце за обсягом обробки вантажних контейнерів у світі, випереджаючи інші порти, за винятком Шанхаю, Китай. Щодня порт обслуговує близько 1000 суден, а морські шляхи з ним пов'язані з 600 портами у 120 країнах. Річна кількість судноплавства, яке відвідує Сінгапур, перевищує 130 000 суден. Завдяки своєму статусу найбільшого перевалочного вузла в світі, Сінгапур займає ключову позицію на найбільш захоплюючому маршруті між Європою та Східною Азією.

Аеропорт Чангі є ще одним важливим елементом глобальної інфраструктури Сінгапуру. Зведений у 1981 році, Чангі виріс у один із найбільших, сучасних та відомих аеропортів у світі.

Цей аеропорт має розгалужену міжнародну мережу зв'язку з практично 400 містами у 90 країнах. Сінгапур створив свій головний аеропорт як комплекс, що

об'єднує багато функцій. Він включає в себе великий торговий центр і розмаїття розважальних закладів, таких як найбільший в світі критий водоспад, два парки з навісами, великий дитячий майданчик, кінотеатр, спа-салон і басейн. Це робить його самостійним, туристичним пунктом привабливості. Завдяки визначному дизайну та високому рівню обслуговування, аеропорт протягом останніх 6 років поспіль отримує визнання як найкращий в світі. Крім того, аеропорт є одним з найбільших вантажних аеропортів у світі, що дозволяє Сінгапуру займати перше місце в рейтингу світових транспортних вузлів. В цілому, завдяки своєму морському порту та світовому класу аеропорту, транспортування та зберігання вантажів становлять близько 6% національного ВВП.

Інформаційні технології (ІТ) відіграють важливу роль у високотехнологічній індустрії Сінгапуру. Країна надає дві основні складові для розвитку ІТ: розвинуту ІТ-інфраструктуру та висококваліфіковані кадри. У Сінгапурі має найвищий рівень проникнення мобільного зв'язку серед населення і доступ до Інтернету в домогосподарствах у світі. Блискуча економіка, розвинений фінансовий ринок, відмінна інфраструктура та відсутність мовових бар'єрів сприяють зростанню інтересу до Сінгапуру, що робить його найпопулярнішим місцем для туристів. З початку 1960-х років Сінгапур активно прагне інтегруватися в глобальну економіку та відкрити свою економіку для приваблення іноземних інвестицій. Країна зосереджує свої зусилля на розвитку внутрішніх ринків з метою створення експортоорієнтованої економіки, що спеціалізується в складних галузях з високою доданою вартістю.

Внаслідок цього, на сьогодні Сінгапур активно бере участь у світовій економіці, виконуючи значні обсяги зовнішньої торгівлі. У 2019 році загальний обсяг експорту Сінгапуру становив 533 мільярди доларів, а обсяг імпорту - 490 мільярдів доларів. Цей країна має унікальну історію економічного успіху, оскільки за понад 50 років вона перетворилась з бідної провінції на світового лідера в багатьох аспектах соціально-економічного розвитку. Сінгапур, який часто охарактеризовують як "маленьку червону точку на карті", є одним з найглобальніших міст світу.

Сінгапур є однією з найбільш інноваційних країн, з найконкурентоспроможнішою економікою, одним з найсприятливіших бізнес-середовищ, найнижчим рівнем корупції, другим за готовністю до мережевих технологій, а також відомою як найвражаючіша і найважливіша країна з найкращим людським капіталом. Цей вражаючий перелік досягнень як у сфері економіки, так і в соціальній сфері, є неперевершеним, особливо з урахуванням факту, що Сінгапур випереджає практично всі західні країни з великою історичною спадщиною, багатою культурою, рівномірним населенням та входить до великих регіональних економічних співтовариств. Це робить аналіз основних факторів успіху Сінгапуру надзвичайно важливим як з академічного, так і з практичного погляду. Сьогодні середня освіта в Сінгапурі служить світовим прикладом, а досягнення країни в галузі програм STEM, зокрема в математиці, отримали всесвітнє визнання.

Щоб привернути найбільш обдаровані розуми до державних установ, Сінгапур щедро винагороджує своїх державних службовців, надаючи їм зарплати, що конкурують з приватним сектором, що є порівняною з практикою багатьох західних країн. Крім жорсткої політики проти корупції, цей підхід сприяє привабливості та утриманню найкращих талантів, як з інтелектуальної, так і з моральної точки зору.

Джерело: [5]

Підрозділ 1.3. Порівняння стратегії економічного розвитку Сінгапуру з іншими країнами «азіатських тигрів»

Як уже зазначалося у підрозділі 1.1 чотири азіатських тигри – це термін, який об'єднує економіки чотирьох країн – Гонконгу, Сінгапуру Тайваню та Південної Кореї. Завдяки експорту та швидкій індустріалізації чотири країни стабільно зберігають високі темпи економічного зростання з 1960 років ХХ століття, доповнивши ряди найбагатших країн світу. Акцентуємо увагу на тому, що

всі країни мають як спільні риси свого успіху, так і від'ємні, які характерні лише для своєї країни і враховують її специфіку розвитку.

Так, Сінгапур і Гонконг вважаються розвиненими іноземними фінансовими центрами, які широко використовують іноземний капітал для свого розвитку.

Тайвань і Південна Корея – піонери в галузі виробництва електронних компонентів і комп'ютерів. Їхнє економічне зростання є взірцем для багатьох країн, що розвиваються. Особливо це стосується країн Південно-Східної Азії, які мають схожу економіку «тигрят» до них належать Індонезія, Філіппіни, Малайзія, Тайланд і В'єтнам.

Доречно зауважити про вплив фінансової кризи на економіку чотирьох азіатських тигрів.

Так, до азіатської фінансової кризи в 1997 році зростання економіки країн «чотирьох тигрів» було обумовлено політикою орієнтованою на експорт, а також суворою політикою розвитку. Вважається, що економіка цих країн є унікальною, в якій гармонічно поєднано з одного боку – продовження зростання економіки, а з іншого – високий рівень справедливого розподілу доходів.

Базуючись на дослідженнях Всесвітнього банку зазначимо, що його науковці та практики репрезентували дві стратегії азіатського дива – це макроекономічне управління та накопичення факторів виробництва.

Щодо економіки Гонконга, то ця країна пережила індустріалізацію завдяки зростанню текстильної промисловості в 1950 роках. Однак, на цьому розвиток промисловості не зупинився, а навпаки розширився. Так, у 1960 роках набрали швидкого оберту такі галузі промисловості як електроніка, одяг і пластик, вироби цих товарів почали експортувати в інші країни.

Після проголошення Сінгапуром незалежності Рада економічного розвитку країни розробила та затвердила національну економічну політику, ціль якої полягала в розвитку промислової сфери. Результатом виваженої політики стало створення промислових зон, а також запровадження податкових пільг, що слугували залученням іноземних інвестицій в країну.

Доцільно зазначити, що індустріалізація Південної Кореї та Тайваню розпочалася в середині 1960 років при значному втручанні уряду, включаючи програми та політику. Ці країни мали напрям експортно-орієнтованого розвитку, який обрали Сінгапур і Гонконг.

Для «чотирьох тигрів» прогрес економіки Японії став їхнім мотиватором. У своєму розвитку вони також використовували одні й ті ж стратегії, водночас інвестуючи в розвиток освіти та інфраструктури. Також вони отримали вигоду з міжнародної допомоги при обміні, яка відрізняла їх від інших країн. Найбільш важливою з них була економічна допомога з боку США, прикладом може бути розповсюдження електронних товарів у традиційних домогосподарствах чотирьох країн.

Спільною причиною підйому економіки чотирьох тигрів була їх експортна політика. Проте, у кожна з них притримувалася свого підходу. Вважаємо, що першим таким підходом було запровадження індивідуальних режимів. Так, Сінгапур і Гонконг запровадили неоліберальні торгові режими, які передували вільній торгівлі. А Тайвань і Південна Корея прийняли гібридні режими, що влаштовувало їхній експортний бізнес. Так як внутрішні та зовнішні ціни були взаємопов'язані, що пояснюється обмеженістю внутрішніх ринків.

Другим – впровадження стимулів. Південна Корея і Тайвань запровадили експортні стимули для ринку торгових товарів. Уряд Південної Кореї, Тайваню та Сінгапуру прагнули просувати конкретні експортні сектори, тому що політика була спрямована на експорт. У цьому контексті всі ініціативи, що впроваджувалися допомогли чотирьом країнам досягти середніх темпів приросту на 7,5 % в рік протягом тридцяти років, що сприяло отримати статус розвинених країн.

Як було зазначено вище, все це відбувалося до кризи 1997 року, яка виникла в результаті обвалу курсу валют, а також залучення іноземних інвестицій. В цей рік економіка азіатських тигрів понесла великі збитки. Гонконгська фінансова біржа та валюта країни були підтвержені крайнім спекулятивним атакам, що спонукало Державне грошово-кредитне управління втрутитися в діяльність свого фондового ринку.

Південна Корея більш за все постраждала від зовнішнього боргового тиску, що призвело до падіння її валюти на 35-50 %. На початку 1997 року фондові біржі в Гонконзі, Сінгапурі, Південній Кореї мали падіння майже на 60 % у доларовому вираженні.

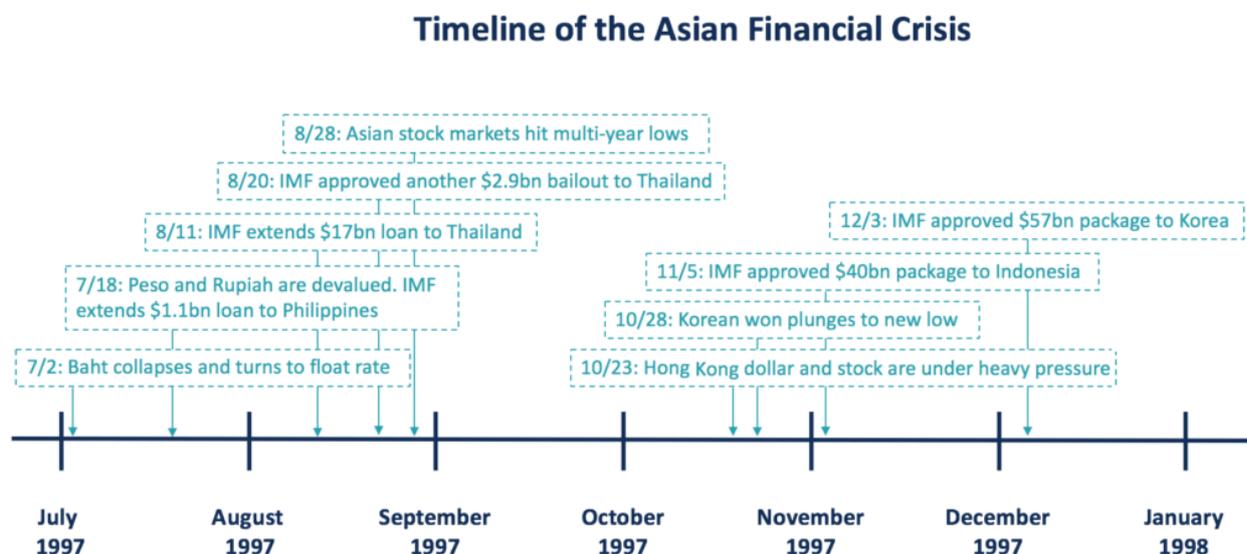

Рис. 2.3 Хронологія фінансової азіатської кризи в 1997 році. [13]

У 1997 році була перша азіатська криза. Однак, у 2008 році на весь світ очікувала інша – глобальна фінансова криза, яка також позначилася на економіці чотирьох азіатських тигрів. У першу чергу постраждали ті країни, які отримували дохід від експорту товарів США. До кінця 2008 року ВВП чотирьох азіатських тигрів скоротився на 15 %, експорт – на 50 %. Щодо експорту, то не лише він мав вплив на відродження економік країн. Зазначимо, що поганий внутрішній попит також мав вплив на відродження економік країн. Дохід від роздрібної торгівлі у Гонконзі впав на 3 %, в Тайвані – на 11 %, Сінгапурі – 6 %.

Економіка чотирьох азіатських тигрів швидко відновлювалася у порівнянні зі світом, який оговтувався після глобальної фінансової кризи. Відновлення багато в чому залежить від державних програм стимулювання в кожному регіоні, що призвело до зростання ВВП кожної країни більше ніж на 4 % у 2009 році. Помірний корпоративний борг і борг домогосподарств у цих країнах є ще одним поясненням швидкого відновлення економіки.

РОЗДІЛ 3.

Оцінка ефективності інноваційних стратегій економічного розвитку Сінгапуру

Підрозділ 1.1. Аналіз соціально-економічних показників Сінгапуру

Аналіз соціально-економічних показників Сінгапуру дає уявлення про сучасний стан економічного розвитку індустріальної країни, яка широко використовує передові інноваційні технології, які базуються на знаннях авангардної освіти. До основних соціально-економічних показників відносять наступні: кредитний рейтинг, індекс рівня життя, рівень корупції, легкість ведення бізнесу.

Сьогодні кредитний рейтинг Сінгапуру має рівень AAA, який є найвищим рівнем, що відповідає вищій якості цінних паперів, випущених компаніями та іншими установами, а також боргових цінних паперів, випущених державою.

Індекс рівня життя в Сінгапурі складає 150,45. Цей індекс відображає соціальні та екологічні показники країни, що не залежать від економічних факторів, і доповнює традиційні показники рівня життя, такі як ВВП. Оцінювані країни порівнюються за якістю та доступністю медичного обслуговування, наявністю водних ресурсів, особистою безпекою, доступністю освіти, рівнем освіти та станом екології.

Джерело:[14]

У Сінгапурі рівень корупції оцінюється на 5 балів за індексом СРІ. Цей індекс визначає рівень сприйняття корупції кожною країною на шкалі від 0 (дуже високий рівень корупції) до 100 (дуже низький рівень корупції). Варто відмітити, що загалом оцінка рівня корупції стосується державного сектору, що означає політичну або адміністративну корупцію, а не побутову. Вимірювання проводиться у балах, а не на основі місцевих рейтингів. Це пояснюється тим, що місце в рейтингу може залежати від кількості країн, що досліджуються у конкретному році,

а також включення країни до індексу вимагає наявності щонайменше трьох джерел оцінки.

Джерело:[15]

Легкість ведення бізнесу в Сінгапурі. Уряд Сінгапуру приклав максимум зусиль для того щоб зробити країну привабливою для ведення міжнародного бізнесу, а саме міжнародними компаніями. При цьому країна не відмічена ні в жодному із чорних списків низькоподаткових юрисдикцій та офшорів. Зауважимо, що в Сінгапурі можна виокремити сім основних переваг, що стосуються ведення бізнесу в країні, до яких відносяться:

1. Холдингова структура. На сьогодні заключено 74 угоди про уникнення подвійного оподаткування, що дає Сінгапуру всі підстави бути вигідним партнером для багатьох країн.

2. Відсутність податку на приріст капіталу. Для бізнесу це дає можливість відкривати компанії з реєстрацією в Сінгапурі, а також її розвиток і здійснення торгівлі. Зазначимо, що дохід при цьому не оподатковується та залишається в розпорядженні власника.

3. Стабільність банківського сектора з високою ступінню захисту конфіденційних даних про клієнтів від зовнішніх запитів.

4. Біла юрисдикція. Не входить до жодного чорного або сірого списків і при цьому має багато схожих рис з офшорами.

5. За основними показниками країна знаходиться в перших рядках глобального рейтингу Doing Business, що складається за показниками створення країнами сприятливих умов бізнесу.

6. Низькі податки. Серед азіатських країн Сінгапур є країною, в якій самі низькі податкові ставки на дохід – 17 %.

7. Створені найбільш сприятливі умови для відкриття та розвитку малого та середнього бізнесу, для яких передбачені пільги. Наприклад, коли прибуток не перевищує 100 тис. сінгапурських доларів (близько 74-75 тис.доларів) у рік, то податок на прибуток дорівнює 0 %.

Також, до переліченого вище можна додати кілька інших факторів, які сприяють привабливості Сінгапуру для підприємців. По-перше, відсутність корупції в країні створює надійну та прозору бізнес-середовище, де підприємці можуть довіряти системі та бути впевненими у чесності угод та контрактів. По-друге, Сінгапур відомий своєю ефективною адміністративною системою, яка мінімізує бюрократичні перешкоди для бізнесу. Це сприяє прискоренню процесу реєстрації компаній та отриманню необхідних дозволів, дозволяючи підприємцям швидко розпочати свою діяльність та розвиватися.

Джерело:[16]

Основні показники економіки Сінгапуру подано в табл. 3.1-3.4

Таблиця 3.1

Основні показники економіки Сінгапуру

Показник	Значення	Період
Об'єм ВВП	397 USD млрд.	2021
Річний темп приросту ВВП	0,1 %	1 кв./23
Темпи приросту ВВП	-0,7 %	1 кв./23
ВВП на душу населення	66 176 USD	2021
Рівень інфляції за рік	5,5 %	березень 2023
Відсоткова ставка	3,27 %	травень 2023
Рівень безробіття	1,8 %	1 кв./23
Заробітна плата	6 622 SGD/місяць 4949.548 USD/місяць	4 кв./22
Торговий баланс	6166 SGD млн. 4.609 млрд. USD	березень 2023
Поточний баланс	23522 SGD млн. 17.581 млрд. USD	4 кв./22
Міжнародні валютні резерви	416302 SGD млн. 311.161 млрд. USD	квітень 2023
Державний борг	1079758 SGD млн. 807.054 млрд. USD	4 кв./22

Джерело:[17]

Таблиця 3.2

Показники ВВП

Показник	Значення	Період
Об'єм ВВП	397 USD млрд.	2021
Річний темп приросту ВВП	0,1 %	1 кв./23
Темпи проросту ВВП	-0,7 %	1 кв./23
ВВП на душу населення	66 176 USD	2021
Валовий національний продукт	539 955 SGD млн. 403,584 млрд. USD	2022
ВВП у порівнянні з цінами	131 044 SGD млн. 97,948 млрд. USD	4 кв./22
ВВП на душу населення	106 032 USD	2021
ВВП від будівництва	3 702 SGD млн. 2,767 млрд. USD	4 кв./22
ВВП від виробництва	28 732 SGD млн. 21,475 млрд. USD	4 кв./22
ВВП від сфери послуг	19 546 SGD млн. 14,609 млрд. USD	4 кв./22
ВВП від транспорту	7 971 SGD млн. 5,958 млрд. USD	4 кв./22
ВВП від комунальних послуг	1 538 SGD млн. 1,15 млрд. USD	4 кв./22

Джерело:[17]

Таблиця 3.3

Податки

Показники	Значення	Період
Ставка корпоративного податку	17 %	2023
Ставка податку на прибуток	22 %	2022
Податок від продажу	7 %	2023
Ставка соціального страхування	37 %	2023
Ставка соціального страхування для компаній	17 %	2023
Ставка соціального страхування робітників	20 %	2023

Джерело:[17]

Показники бізнесу

Показники	Значення	Період
Банкрутство	105 компаній	березень 2023
Ділова довіра	2 інд. п.	1 кв./23
Індекс корупції	83 інд. п.	2022
Ранг корупції	5 місце	2022
Легкість ведення бізнесу	2 місце	2019
Ділова активність в виробничому секторі	49.7 інд. п.	квітень 2023
Індекс конкурентоспроможності	84.78 інд.п.	2019
Ранг конкурентоспроможності	1	2019
Композитивний індекс ділової активності (PMI)	55.3 інд.п.	квітень 2023
Індекс випереджальних економічних індикаторів	106 інд. п.	4 кв./22

Джерело: [17]

Підрозділ 1.2. Оцінка ефективності впровадження інноваційних стратегій

Далекоглядний уряд Сінгапуру періодично оцінює, які сфери мають бути наступними для розвитку, а потім намагається їх вирішити. Варто зазначити, що уряд звертається за міжнародними порадами в процесі розробки стратегії економічного розвитку до відповідної науково-технічної підтримки.

Економічні стратегії Сінгапуру повинні йти в ногу зі зміною світового економічного ландшафту. Сінгапур має продовжувати процес модернізації та оновлення, щоб забезпечити свою конкурентоспроможність у глобальній економіці знань. Вона має розвивати свій інноваційний потенціал як нове, стійке джерело конкурентної переваги.

З огляду на його сильні сторони в науці та математиці, Сінгапур природно позиціонується, щоб досягти успіху в галузі науки і технологій. Щоб досягти успіху, талант буде ключовим. Сінгапур має стати глобальним осередком талантів, залучаючи таланти сюди, забезпечуючи живе середовище та відкрите суспільство, які пропонують можливості для спільнот творчих і талановитих людей.

Зокрема, сфери, які, здається, будуть цільовими для науково-технічної підтримки та передачі технологій для економічного розвитку в найближчому майбутньому, включають водні ресурси, боротьбу з інфекційними захворюваннями, інтерактивні та цифрові медіа, а також біологічну інженерію та науку. Сінгапур також заявив, що прагне стати освітнім центром Азії як для залучення видатних людей, які залишаються в країні, так і для отримання прибутку в країні. Він оголосив про плани відкрити елітний університет, який матиме набагато більший відсоток іноземних студентів, ніж головний Національний університет Сінгапуру. Новий університет буде зосереджений на дизайні як для інженерії, так і для архітектури. Сінгапур налагодив партнерські відносини з університетами з усього світу, щоб залучити науковців та інженерів світового класу для роботи в своїх університетах і дослідницьких інститутах.

З точки зору військової інвестиційної стратегії, Сінгапур прагне мати зброю п'ятого покоління з високою мережею, яка є найкращою в регіоні. Сінгапур має чітке бачення національної безпеки, яке базується на тому, щоб утвердити себе як цінного партнера в епоху інформації та зробити атаку на свою територію надзвичайно дорогою для потенційних ворогів. Щоб реалізувати ці цілі, Сінгапур розробив науково-технічну стратегію навколо своїх унікальних національних потреб і прагнення створити високоосвічене та технологічно розвинене суспільство. Ступінь, до якого Сінгапур звертається за міжнародними порадами щодо планування та реалізації національних ініціатив, є взірцевим і дуже добре працює в його високоцентралізованій, стабільній федеральній системі, що підтримує її.

Джерело: складено автором на основі [18]

Впровадження інноваційних стратегій у Сінгапурі було широко визнано та високо оцінено за ефективність. Сінгапур позиціонує себе як глобальний центр інновацій і технологій, і уряд запровадив різні ініціативи для сприяння інноваціям і економічного зростання. Ось оцінка ефективності впровадження інноваційної стратегії в Сінгапурі:

Уряд Сінгапуру відіграє вирішальну роль у стимулюванні інновацій, надаючи потужну підтримку та сприятливе середовище для бізнесу та стартапів. Такі ініціативи, як «Дослідження, інновації та підприємництво» (RIE) 2025 Plan і Національний дослідницький фонд (NRF), відіграли важливу роль у фінансуванні науково-дослідних проєктів, залученні талантів і заохоченні співпраці між науковими та промисловими колами.

Сінгапур має надійну систему захисту інтелектуальної власності (ІВ), яка спонукає підприємства інвестувати в дослідження та розробки. Уряд встановив комплексний режим інтелектуальної власності та впровадив політику для полегшення реєстрації, захисту та комерціалізації прав інтелектуальної власності. Це додало підприємствам впевненості в інноваціях і захисті своїх винаходів.

Створив об'єкти досліджень і розробок світового рівня, такі як Агентство з науки, технологій і досліджень (A*STAR) і Альянс з досліджень і технологій Сінгапуру-МІТ (SMART). Ці установи співпрацюють з місцевими та міжнародними партнерами для проведення передових досліджень і розробки інноваційних рішень у різних галузях. Розвинув екосистему підтримки стартапів із численними інкубаторами, акселераторами та фондами венчурного капіталу. Такі ініціативи, як програма Startup SG і схема ваучерів на інновації та можливості (ICV), надають стартапам фінансову підтримку та можливості наставництва. Зусилля уряду із залучення іноземних стартапів і підприємців через такі ініціативи, як схема EntrePass, також сприяли жвавості екосистеми стартапів.

Сінгапур визнає важливість людського капіталу для стимулювання інновацій. Уряд приділяє значну увагу розвитку навичок і навчанню впродовж життя, сприяючи освіті STEM і професійному навчанню. Такі програми, як SkillsFuture і Workforce Singapore (WSG), надають окремим особам і компаніям

можливість підвищити кваліфікацію та перекваліфікуватися, забезпечуючи кваліфіковану робочу силу, яка може сприяти інноваціям.

Сприяє співпраці між промисловістю, академічними колами та дослідницькими установами для сприяння передачі знань і комерціалізації результатів досліджень. Державно-приватне партнерство, спільні дослідницькі проекти та інноваційні кластери об'єднують різні зацікавлені сторони для обміну ідеями, досвідом і впровадження інновацій у ключових секторах.

Сінгапур прийняв цифрову трансформацію та позиціонував себе як «Розумна нація». Уряд інвестував у розвиток цифрової інфраструктури, сприяння впровадженню новітніх технологій і впровадження таких ініціатив, як сенсорна платформа Smart Nation і National Digital Identity. Ці зусилля сприяли інноваціям у різних секторах і покращили якість життя громадян.

Впровадження інноваційної стратегії в Сінгапурі було дуже ефективним. Відданість країни дослідженням і розробкам, підтримуюча урядова політика, надійний захист ІВ, сильна екосистема стартапів, зосередженість на розвитку навичок і підхід до співпраці сприяли її успіху як центру інновацій. Однак для подолання майбутніх викликів і підтримки конкурентоспроможності Сінгапуру в глобальному інноваційному середовищі необхідні постійні зусилля та адаптація.

Підрозділ 1.3. Шляхи подальшого розвитку економік Сінгапуру на основі інновацій

Щоб скористатися новими можливостями для сінгапурців, зміцнити соціальний договір і заспокоїти сінгапурські сім'ї, одночасно сприяючи колективній стійкості громадян для прискорення економічного зростання та підвищення стійкості, уряд Сінгапуру визначив такі сфери в бюджеті на 2023 рік:

- Потреба в плеканні та підтримці інновацій, нарощуванні потенціалу та закріпленні якісних інвестицій, розвитку місцевих підприємств;
- Оснащення та розширення можливостей працівників,

- Зміцнення соціального договору,
- Надання впевненості для людей пенсійного віку;
- Побудова стійкої нації;
- Побудова конкурентоспроможної, стійкої та справедливої податкової системи.

1. Заходи підтримки сінгапурців.

Сінгапур надає два напрямки підтримки сінгапурцям - схема постійного ваучерного податку на товари та послуги (GSTV), яка постійно покриває витрати на податок на товари та послуги для сінгапурців із низьким і середнім доходом, і пакет гарантій (AP) надає перехідну підтримку всім сінгапурцям, щоб пом'якшити вплив вищої ставки податку на товари і послуги.

Щоб покращити постійну схему GSTV і надати більше допомоги домогосподарствам, які відповідають вимогам, у бюджет на 2023 рік внесено такі зміни:

а. Для домогосподарств, які проживають у будинках із річною вартістю 13 000 доларів США та нижче:

У 2023 році сума GSTV Cash зросте з 500 до 700 доларів.

З 2024 року сума GSTV Cash зросте до 850 доларів США.

б. Для домогосподарств, які проживають у будинках із річною вартістю понад 13 000 доларів США до 21 000 доларів США:

У 2023 році сума GSTV Cash зросте з 250 до 350 доларів.

З 2024 року сума GSTV Cash зросте до 450 доларів США.

Пакет гарантій включає виплати готівкою для громадян Сінгапуру, які відповідають вимогам, протягом решти років дії пакета, із покращеннями, які збільшують грошові виплати AP на суму від 300 до 650 доларів США, в результаті чого загальна сума виплат, отриманих дорослими громадянами Сінгапуру, становить від 700 до 2250 доларів США за п'ять років.

Ваучери CDC будуть збільшені на 100 доларів США у 2024 році, забезпечуючи додаткові ваучери на 300 доларів США для всіх сінгапурських домогосподарств у січні наступного року.

Додаткові одноразові заходи підтримки, щоб допомогти жителям Сінгапуру впоратися з витратами на життя: дорослі громадяни Сінгапуру, які відповідають вимогам, отримають спеціальну виплату вартості життя в розмірі від 200 до 400 доларів США; Пенсіонери віком від 55 років отримають бонус за вартість життя для літніх людей у розмірі від 200 до 300 доларів США; Знижки U-Save, які надаються домогосподарствам, будуть збільшені вдвічі протягом наступних трьох траншів виплат, причому очікується, що домогосподарства, які відповідають вимогам, отримають до 760 доларів США у вигляді знижок; Діти віком до шести років отримають поповнення на 400 доларів на свій рахунок розвитку дитини, а діти старшого віку отримають поповнення на 300 доларів на свій рахунок Edusave або рахунок після середньої освіти; Більші домогосподарства, в яких літні люди та діти проживають разом, отримають більше підтримки.

Ці покращення дозволяють Сінгапуру зберігати зобов'язання щодо компенсації додаткових витрат на податок на товари та послуги протягом принаймні п'яти років для більшості сінгапурських домогосподарств і близько десяти років для сімей із низьким рівнем доходу.

2. Зростання економіки та оснащення працівників.

Уряд Сінгапуру запустив програму корпоративних інновацій, щоб підтримати поширені інновації в економіці. Згідно зі схемою, підприємства, які займаються певною кваліфікаційною діяльністю, матимуть право на податкові відрахування в розмірі до 400% кваліфікаційних витрат.

Крім того, невеликі підприємства, які мають недостатній прибуток, щоб скористатися податковими вирахуваннями, можуть конвертувати 20% своїх кваліфікованих витрат у грошову виплату, максимум до 20 000 доларів США на рік.

Удосконалення схеми фінансування підприємств буде продовжено до 31 березня 2024 року, що полегшить доступ до кредитів. Покращення включають

- 70% державних ризиків для торгових позик,
- збільшення граничної суми для торгових і оборотних кредитів,
- забезпечення підтримки вітчизняних будівельних проектів шляхом проектних кредитів.

Уряд Сінгапуру вкладе 4 мільярди доларів у Національний фонд продуктивності та розширить його фокус, включивши заохочення інвестицій.

Цей крок спрямований на залучення високоякісних інвестицій до Сінгапуру, підтримку компаній у розвитку нових можливостей, покращення внутрішніх екосистем і підвищення кваліфікації працівників.

Компанії потребують постійного капіталу, щоб рости та бути конкурентоспроможними у всьому світі. Щоб зміцнити екосистему фінансування підприємств, уряд Сінгапуру розробив низку інвестицій, які розгортають акціонерне фінансування для МСП і каталізують додатковий капітал зростання з приватного сектора. Ці заходи дали позитивні результати, тому уряд Сінгапуру виділив додаткові 150 мільйонів доларів США через Фонд спільного інвестування малого та середнього бізнесу для подальшого інвестування в перспективні МСП.

Уряд Сінгапуру також виділив 1 мільярд доларів США через глобальну корпоративну ініціативу Сінгапуру, щоб запропонувати індивідуальні програми розвитку потенціалу для перспективних компаній.

Щоб допомогти малим і середнім підприємствам (МСП) у секторах громадського харчування, роздрібної торгівлі та виробництва продуктів харчування запровадити енергоефективне обладнання, грант на енергоефективність буде продовжено до 31 березня 2024 року через підвищення цін на електроенергію.

3. Оснащення та розширення можливостей працівників.

- Сінгапур надає потужну підтримку для підвищення кваліфікації через SkillsFuture.
- Вправа Forward Singapore вивчає політичні кроки, спрямовані на підвищення підтримки переміщених працівників і покращення шляхів до кращої роботи.
- Для оптимізації навчання та працевлаштування розвиваються посередники на ринку праці.
- Інтегратори робочих навичок будуть призначені та обладнані для роботи з галуззю, навчанням та партнерами з питань працевлаштування.
- Кредит на працевлаштування для літніх людей, грант на повторне працевлаштування на неповний робочий день і PWCS продовжують надавати компенсацію заробітної плати літнім працівникам і гнучкі умови роботи.
- Кредит на сприяння працевлаштуванню розширюється, щоб покривати більш значну частину заробітної плати та більшу тривалість для людей з інвалідністю, які не працювали принаймні шість місяців.
- Новий Uplifting Employment Credit запроваджується як обмежена в часі компенсація заробітної плати, щоб заохотити компанії працевлаштовувати колишніх злочинців.

4. Зміцнення соціального договору.

Уряд має на меті запропонувати індивідуальну допомогу конкретній демографічній групі – молодим сім'ям – і посилити підтримку груп з нижчими та середніми доходами в умовах нестабільного економічного клімату. Таким чином, для кількох ініціатив було виділено додаткове фінансування для оптимізації їх ефективності та пом'якшення наслідків зростання вартості життя.

5. Надання гарантії для пенсіонерів.

Ставки внесків CPF для працівників похилого віку (віком від 55 до 70 років) будуть збільшені з 1 січня 2024 року, щоб допомогти накопичити їхні пенсійні заощадження. Щоб полегшити свій тягар, роботодавці отримають однорічну

перехідну компенсацію CPF, еквівалентну половині додаткових внесків роботодавця CPF, які мають бути сплачені у 2024 році. Мінімальні місячні виплати CPF для людей похилого віку (віком від 65 років) за схемою пенсійного виходу будуть підвищені з 250 до 350 доларів США з 1 червня 2023 року. Стеля місячної зарплати CPF буде поступово підвищуватися з 6000 до 8000 доларів до 2026 року. Ставки внесків CPF для працівників великої економіки загалом збігатимуться зі ставками для роботодавців і найманих працівників, поступово вводяться протягом п'яти років. Схема підтримки переходу CPF для працівників платформи буде запроваджена, щоб зменшити вплив на працівників платформи з низькими доходами.

6. Будова стійких націй

- Розвиток організаційних можливостей
- Забезпечення стійкості економіки та інфраструктури
- Забезпечення стійкості до зміни клімату
- Розвиток стійкості в людях

7. Конкуレントоспільна, стійка та справедлива податкова система

Запровадження правил Global Anti-Base Erosion (GloBE) і Domestic Top-up Tax (DTT) для великих груп багатонаціональних підприємств (MNE), починаючи з фінансового року бізнесу, який починається 1 січня 2025 року або після цієї дати. Оновити схеми розвитку галузі, щоб забезпечити конкурентоспроможність Сінгапуру в залученні та утриманні інвестицій. Ініціатива BEPS 2.0 буде впроваджена для стримування розмивання бази та переміщення прибутку.

Уряд запровадить вищі граничні ставки гербового збору для покупців для житлової та нежитлової нерухомості вищої вартості. Для житлової нерухомості частина вартості нерухомості, що перевищує 1,5 мільйона доларів США та до 3 мільйонів доларів США, оподатковуватиметься за ставкою 5%, тоді як понад 3 мільйони доларів США оподатковуватиметься за ставкою 6%. Режим додаткових транспортних зборів також буде відповідно скориговано. Для нежитлової

нерухомості частина вартості нерухомості, що перевищує 1 мільйон доларів США та до 1,5 мільйона доларів США, оподатковуватиметься за ставкою 4%, тоді як понад 1,5 мільйона доларів США оподатковуватиметься за ставкою 5%. Ці зміни стосуватимуться всіх об'єктів, придбаних після 15 лютого 2023 року.

Уряд запровадить вищі граничні ставки додаткового реєстраційного збору (ARF) для автомобілів класу люкс та автомобілів вищого класу. Автомобілі з відкритою ринковою вартістю понад 40 000 доларів США до 60 000 доларів США будуть обкладатися ставкою податку 190%, у той час як ті, що перевищують 60 000 доларів США до 80 000 доларів США, стягуватимуться податку за ставкою 250%, а ті, вартістю понад 80 000 доларів США, стягуватимуться податку за ставкою 320%. Пільгові знижки ARF (PARF) становитимуть 60 000 доларів США.

Щоб не стимулювати споживання тютюну, акцизний збір на тютюнові вироби підвищується на 15%.)

Цей бюджет спрямований на створення плану для сінгапурців, щоб захистити своє майбутнє в умовах складного глобального клімату. Він має на меті полегшити нові можливості для сінгапурців, зміцнити соціальний договір і забезпечити впевненість для сінгапурських сімей, одночасно сприяючи колективній стійкості серед сінгапурців як єдиного народу у відповідь на зростаючий геополітичний та інфляційний тиск.

Джерело: складено автором на основі [19]

Сінгапур протягом багатьох років поспіль займає лідируючу позицію серед інших азіатських країн у рейтингу легкості ведення бізнесу, складеному Всесвітнім банком. Цей досягнений успіх є наслідком нейтрального статусу Сінгапуру як міжнародної юрисдикції з високим рівнем довіри. Як місто-держава, воно належить до небагатьох країн у світі, де малий та середній бізнес активно підтримується державою, що надає гранти та субсидії для розвитку перспективних проєктів.

Щороку тут запроваджуються нові програми, зокрема країна проявляє зацікавленість у збереженні та відновленні природних ресурсів. Якщо компанія займається технологічними та інноваційними розробками у цій галузі, у неї є значна можливість стати учасником програм державної підтримки.

В Сінгапурі підприємцю зазвичай потрібно лише 1-2 дні, щоб відкрити власний бізнес, що виявляється набагато швидшим процесом порівняно з іншими країнами в регіоні Азії та Океанії, де реєстрація бізнесу може займати практично весь місяць. Крім того, система оподаткування також є привабливою: ставка податку на прибуток підприємств складає 9% для доходів до 300 тисяч сінгапурських доларів (приблизно \$222,3 тисяч) на рік і 17% для доходів, що перевищують цю суму.

Серед іноваційної екосистеми Сінгапуру значне значення має Сінгапурсько-Сичуанський Інноваційний Парк Високих Технологій (SSCIP), який був спільно розроблений Сінгапуром та провінцією Сичуань. Парк займає площу приблизно 10,34 кв. км, а загальний обсяг інвестицій в цей проєкт перевищує \$2,95 млрд.

Сінгапурсько-Сичуанський Інноваційний Парк Високих Технологій (SSCIP) є комплексом, що включає як комерційне, так і субсидоване державою житло, призначене для молодих талановитих фахівців у галузі високих технологій. Після повного завершення проєкту очікується, що більше 120 тисяч осіб постійно проживатимуть у парку, а ще близько 150 тисяч осіб будуть резидентами цього району.

SSCIP складається з п'яти основних секторів: біомедичні науки, інтерактивні цифрові медіа, екологічні технології, високоякісне виробництво та послуги. В Сінгапурі існує значна кількість акселераторів і інкубаторів, їх число швидко зростає. Середня сума інвестицій, отриманих при успішному відборі, становить від \$25,000 до \$35,000, а частка інвестора в стартап-компанії складає від 6% до 7%.

Акселератори та інкубатори спеціалізуються у певних галузях, надаючи підтримку для розвитку бізнесу у цих сферах. Наприклад, акселератор AirMaker спеціалізується на підтримці стартапів в галузі Інтернету речей, тоді як Entrepreneur First зосереджується на відборі стартапів, пов'язаних з новими технологіями, такими як робототехніка, аерокосмічні дослідження та машинне навчання.

Джерело:[20]

ВИСНОВОК

У дипломній роботі узагальнено та обґрунтовано теоретико-прикладні засади інноваційних стратегій в період економічного зростання країн «азіатських тигрів», а також досліджено ефективність їхнього впровадження в різні сфери економіки (на прикладі Сінгапуру).

Дослідивши та узагальнивши історію економічного розвитку країн Азії констатуємо, що обличчям нової економіки Азії стали Гонконг, Сінгапур, Південна Корея і Тайвань, які отримали назву «азіатські тигри». Адже вони за короткий проміжок часу змогли стати одними з провідних країн світу, що використовують нанотехнології, інноваційні стратегії та мають розвинену економіку. Вихідні економічні умови до проведення реформ майже у всіх країнах були однаковими (дешева робоча сила, працелюбність, дисциплінованість корінного населення), але кожна країна мала свої особливості. Так Гонконг, Сінгапур і Тайвань мали слабо розвинене сільське господарство, промисловість була не розвинена на противагу Південній Кореї у якої сільське господарство було розвинене. Проте Гонконг був першим, що залучив іноземний капітал для свого розвитку.

У процесі вивчення становлення та розвитку економік країн «азіатських тигрів» розкрито особливості нових індустріальних країн та подано їх класифікацію. Було виявлено, що нові промислові країни мають задовольняти конкретні критерії, які встановлені ООН. Одним з таких критеріїв є необхідність прояву високих темпів економічного зростання, зокрема зростання ВВП. Крім того, економічна структура країни повинна включати не менше 20% виробництва промислових товарів. Додатково, важливим фактором є постійне збільшення обсягу зовнішніх інвестицій та експорту промислових товарів.

В процесі вивчення трансформації та модернізації економічного розвитку нових індустріальних країн «азіатських тигрів» встановлено, що кожній економічній моделі окремої країни притаманні свої особливості. Так, на розвиток економічної моделі Гонконгу впливає: сильна політична влада; державне невтручання в економіку, експортоорієнтованість. Для Південної Кореї це

залучення іноземного капіталу. Тайвань претендує на економічне чудо завдяки своїм характеристикам, які відрізняються відмінністю, гармонійним підходом та урахуванням культурних традицій. Фактори, що сприяють економічному диву Тайваню, включають стратегію економічного розвитку та пріоритети, акцент на розвиток малого та середнього бізнесу, високу професійну підготовку населення та сприятливий бізнес-клімат. Економічна модель Сінгапуру ґрунтується на кількох ключових чинниках успіху. Перш за все, сильність Сінгапурського долара (SGD), який вважається однією з найстабільніших валют, має важливе значення. Також існує вільна економічна зона та привабливість для іноземних інвестицій. Удосконалена система освіти, яка високо оцінюється, а також система охорони здоров'я, доповнені прийняттям англійської мови як офіційної мови, є ключовими складовими моделі економічного успіху Сінгапуру.

Сінгапур є прикладом успішної економіки і відмінного розвитку. Країна досягла високого рівня життя, стабільності та процвітання. Стратегії розвитку економіки Сінгапуру базуються на інноваціях, наукових дослідженнях та розвитку технологій. Уряд активно сприяє створенню сприятливого середовища для інноваційного підприємництва та наукових досліджень. Впровадження інноваційних стратегій у Сінгапурі було високоефективним. Країна просувається вперед у багатьох галузях, включаючи інформаційні технології, біотехнології, сталу енергію та інші. Соціально-економічні показники Сінгапуру свідчать про успішний розвиток країни. Низький рівень безробіття, висока якість освіти та охорони здоров'я, стабільний фінансовий сектор і міцна економічна система роблять Сінгапур конкурентоспроможним на світовій арені.

Подальший розвиток економіки Сінгапуру буде залежати від збереження інноваційного підходу та пристосування до змін. Країна повинна продовжувати інвестувати в наукові дослідження, розвиток технологій та забезпечення сприятливого бізнес-середовища для приваблення інвестицій. Додатково, Сінгапур може продовжити розвивати сектори зеленої енергії та сталої інфраструктури, щоб зменшити негативний вплив на довкілля та підтримати стале зростання.

Сінгапур продемонстрував успішність своїх економічних стратегій та інноваційних підходів, що дозволили йому стати однією з найбільш розвинених країн світу. Продовження цього шляху розвитку та зосередження на інноваціях може сприяти подальшому зміцненню економіки Сінгапуру і забезпечити стале процвітання країни. Економіка азіатських тигрів характеризується сильним акцентом на експорті, державному втручанні, інвестиціях у людський капітал і надійних фінансових системах. Ці особливості сприяли швидкому економічному зростанню та розвитку в цих країнах протягом останніх кількох десятиліть.

У своїй промові в Торговій палаті Китаю в 1969 році д-р Го Кенг Сві сказав: «Сьогодні економіка займає сильну позицію. Це тому, що ми в Сінгапурі віримо в важку працю... Ми віримо, що ми повинні пристосуватися до мінливої ситуації. Ми віримо в те, щоб скористатися економічними можливостями і не дозволити їм пройти повз нас. Нарешті, ми віримо в самозабезпеченість».

Мудрі слова доктора Го залишаються актуальними - сьогодні і в майбутньому. Прогрес Сінгапуру за останні 50 років був підкріплений готовністю адаптуватися до мінливого зовнішнього середовища та використовувати нові можливості. Щоб зробити це ефективно, вони повинні бути підготовлені всередині країни - шляхом оптимізації використання наших обмежених внутрішніх ресурсів; наділення людей широкими та глибокими можливостями; залишатися відкритою та зв'язаною як економіка. Якщо вони дотримуватимуться цих ключових принципів і залишатимемося відкритими до змін, Сінгапур буде процвітаючою економікою, яка створить цікаві та захоплюючі робочі місця для сінгапурців, щоб реалізувати свої прагнення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Досвід азіатських тигрів: Гонконгу, Південної Кореї, Сінгапуру, Тайваню. Український інститут майбутнього. URL: <https://strategy.uifuture.org/dosvid-aziyskih-tigriv-gonkongu-pivdennoi-korei-singapuru-tayvanyu.html>
2. Петько С. М. Позиціонування Гонконгу на глобальній фінансовій арені. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Мінародні економічні відносини та світове господарство. Вип. 12, ч. 2, 2017. С. 76-80
3. Огляд торговельної політики Гонконгу. Міністерство економіки України. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=c544d02c-2a67-4704-ac4b-270696b1853f&title=OgliadTorgovelnaiPolitikiGonkongu>
4. Внутрішня і зовнішня політика Таїланду кінця 70-х років. URL: <http://um.co.ua/13/13-1/13-124590.html>
5. Сінгапурське диво: як країна розміром із Київ стала світовим феноменом URL: <https://economistua.com/singapurske-divo-yak-krayina-rozmirom-iz-kiyiv-stala-svitovim-fenomenom/>
6. Нові індустріальні країни. URL: <https://geografiamozil2.jimdofree.com/головна/країни-нік/>
7. Шлапак А. Секретний рецепт Сінгапуру, або як Україні стати успішною країною. URL: https://24tv.ua/economy/ru/sekretniy_retsept_singapuru_abo_yak_ukrayini_stati_uspishnoyu_krayinoyu_n1320643
8. Нонік В. В. Сінгапурська антикорупційна система: досвід для України. Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» № 10, 2017. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1509>
9. Посохов І. М., Новік І. О. Гонконг, Сінгапур, Україна – генезис міжнародних фінансових центрів, перспектива розвитку. Вісник НТУ «ХП» № 2, 2022, С. 7-10.

10. Блінов А. Крайний центробанк у світі. Що потрібно знати про ще одне сінгапурське диво? Експертна платформа. URL: https://expla.bank.gov.ua/expla/news_0029.html
11. Круглов В. Переймаючи досвід Сінгапуру. URL: https://lb.ua/blog/victor_kruglov/438180_pereymayuchi_dosvid_singapuru.html
12. Єрмакова О. А. Світовий досвід інноваційного розвитку в інтересах інноваційної безпеки України. Приазовський економічний вісник. Вип. 5(05) 2017. С. 17-20. URL: http://pev.kpu.zp.ua/journals/2017/5_05_uk/5.pdf
13. Asian Financial Crisis. URL: <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/economics/asian-financial-crisis/>
14. URL: <https://minfin.com.ua/ua/2020/10/11/53857422/>
15. Що таке CPI, індекс сприйняття корупції. URL: <https://ti-ukraine.org/blogs/shho-take-cpi-indeks-spryjnyattya-koruptsiyi/>
16. Сім вагомих переваг ведення бізнесу в Сінгапурі: думка юриста. URL: <https://safir.ua/ua/7-significant-advantages-of-doing-business-in-singapore.html>
17. URL: <https://take-profit.org/statistics/countries/singapore/#group1>
18. The National Academies Press. URL: <https://doi.org/10.17226/12920>.
19. URL : <https://www.nexiasingapore.com/blogs/building-a-better-future-highlights-of-singapores-2023-budget/>
20. Як Сінгапуру вдалося стати азійською стартап оазою: URL: <https://ufuture.com/uk/yak-singapuru-vdalosya-stati-aziatskoyu-startap-oazoyu/>
21. Фінансові ринки Південно-Східної Азії: диверсифікаційна панорама: монографія / О.М. Галенко, Я.М. Столярчук, А.В. Шлапак. – К.: “Новий друк”, 2016. – 332с.
22. Singapore Economy: Strategies for the Next 50 Years. URL: <https://www.worldscientific.com/page/singapore-2065-siswaran>
23. Singapore Economy. URL: <https://www.studysmarter.co.uk/explanations/macroeconomics/macroeconomics-examples/singapore-economy/>
24. Innovation. URL: <https://www.edb.gov.sg/en/our-industries/innovation.html>

25. World Bank. 1991. "The East Asian Miracle." Chapter 2. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/975081468244550798/pdf/multi-page.pdf>
26. GDP per capita for the Four Asian Tigers (https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Four_Tigers_GDP_per_capita.svg) by Kanguole is licensed by CC BY-SA 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.en>)
27. National Digital Identity. URL: <https://www.smartnation.gov.sg/initiatives/strategic-national-projects/national-digital-identity>
28. Startup Singapore. URL: <https://www.startupsg.gov.sg>
29. Singapore-Sichuan Hi-Tech Innovation Park. URL: <http://en.sscip.com.cn>
30. Skills future Singapore. URL: <https://www.skillsfuture.gov.sg>
31. Global Innovation Index 2021. Singapore. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2021/sg.pdf

Имя пользователя:
Міжнародної економіки Черницька Тетяна

ID проверки:
1015330329

Дата проверки:
30.05.2023 20:41:14 EEST

Тип проверки:
Doc vs Internet + Library

Дата отчета:
30.05.2023 20:43:34 EEST

ID пользователя:
100005722

Название файла: КБР_Прокопчук

Количество страниц: 58 Количество слов: 11809 Количество символов: 89276 Размер файла: 349.54 KB ID файла: 1014999993

32.3% Совпадения

Наибольшее совпадение: 13.5% с Интернет-источником (<https://economistua.com/singapurske-divo-yak-krayina-rozm...>)

31.5% Источники из Интернета 46 Страница 60

7.5% Источники из Библиотеки 176 Страница 61

0% Цитат

Исключение цитат выключено

Исключение списка библиографических ссылок выключено

0% Исключений

Нет исключенных источников

Модификации

Обнаружены модификации текста. Подробная информация доступна в онлайн-отчете.

Замененные символы 7